

Ikke
tale,
bare
snakke

Kolofon

Udstilling:

Ikke tale, bare snakke

23. august - 28. september 2014

Rundetaarn

Købmagergade 52A

1150 København

Rundkant

www.rundkant.dk

#rundkant

@rundkant

Idé og realisering

Maria Grønaa

Signe Mårbjerg Thomsen

Ann-Kathrine Myrvang Skjødt

Kurateret af

Ann-Kathrine Myrvang Skjødt

Sara Staunsager

Grafisk tilrettelæggelse

Signe Mårbjerg Thomsen

Cecilie Marie Skov

Foto

Christiane Helsted Juul

Cornelia Gramkow

Oversættelse

Nikolaj W. Severin

Daniel Illum Davis

Tryk

Zeuner Grafisk

Copyright

Forfattere og designere

RUNDKANT

**Ikke
tale,
bare
snakke**

Indhold

Forord

Prolog

Monologer

Bordet Fanger

Eve - "How are you"

Den filtrerede samtale

Forbindelse

LY

Mellem linjerne

Mellem Rum

Spejling

STOKL

Symbiose med omvendt fortegn

To sider af samme sag

Den anden vej rundt

CV

Rundkant
Kvinde, kend din Kropsholder
Fernisering 2012

“En ærlig dialog og en eksperimenterende platform fostrer nye spændende ideer, der kan inspirere både designere og erhvervslivet. Det vil vi gerne have meget mere af!”

Med *Ikke tale, bare snakke* har kvinderne fra Rundkant talt sig frem til næste led af deres spændende rejse, som genstartede i 2012. De beviser, at deres idé ikke blot var en døgnflue, men derimod en stærk vilje til at komme igen for at skabe udvikling og innovation.

Denne gang ser vi et nyt og endnu mere omfattende samarbejde blandt seje kvinder, der vil og kan arbejde på tværs af faggrænser og oprigtigt ønsker en dialog omkring grænserne mellem kunst og design.

Det er netop i krydsfelterne mellem faggrænser og med inspiration fra forskellige områder, at innovation opstår. En ærlig dialog og en eksperimenterende platform fostrer nye spændende ideer, der kan inspirere både designere og erhvervslivet. Det vil vi gerne have meget mere af!

I Innovationsnetværket Livsstil - Bolig & Beklædning er vi begejstrede for Rundkant, som har formået at skabe et interessefællesskab, hvor stadig flere deltager frivilligt. Vi er glade for at kunne være en del af dette fællesskab, fordi det hænger så tæt sammen med vores formål; at fremme innovation og dermed vækst i danske bolig- og beklædningsvirksomheder.

Denne gang har Innovationsnetværkets rolle været at afholde en materialeworkshop, hvor deltagerne fik indsigt i nye og innovative materialer. Desuden har vi faciliteret samarbejder med virksomheder, som har deltaget i dialogen og processen med udvikling af nogle af værkerne.

Ikke tale, bare snakke skal ses, for der er noget om snakken - både sam- og modspil har givet inspiration til unikke eksperimenterende værker!

Betina Simonsen

Direktør, Innovationsnetværket Livsstil - Bolig og Beklædning

Manager, Innonet Lifestyle – Interior and Clothing

With *Don't talk, just chat*, the women at Rundkant progressed to the next stage of their fascinating journey, which recommenced in 2012. They've demonstrated that their concept was no mere flash in the pan, but on the contrary a strong intention to continue the work with development and innovation.

This time we're seeing a new and even more far-reaching partnership among determined women who can and will work in an interdisciplinary context and sincerely want a dialogue on the boundaries between art and design.

For it is precisely in the cross-fields between disciplines and with inspiration from different areas that innovation is born. An honest dialogue and an exploratory platform foster powerful new ideas which can inspire both designers and business.

We'd like to see a lot more of it!

Here at Innonet Lifestyle – Interior and Clothing we're inspired by Rundkant, who have managed to create a community of interests where more and more people volunteer their participation. We're happy to be able to be a part of this community because it is in alignment with our goal: to promote innovation, and thereby growth, in Danish interior and clothing companies.

Innonet's role this time was to hold a materials workshop where the participants were introduced to innovative new materials. We also facilitated partnerships with companies which have participated in the dialogue and the process of developing some of the products.

Don't talk, just chat needs to be seen in action, for it's something to talk about - interaction and counteraction have provided inspiration for unique experimental products!

Fra æselshow til galopbane

Så er vi på den igen, og hvor har vi glædet os til at kunne byde velkommen til Rundkants anden udstilling, *Ikke tale, bare snakke*. Denne gang har vi indtaget Rundetaarn, der virkede som et geometrisk oplagt sted at udstille.

Vanen tro arbejder vi ud fra et fælles tema, som denne gang er dialog; de 22 designere, 2 kuratorer og 2 fotografer har fået til opgave at udfordre sig selv og deres arbejdsmetoder ved samarbejde parvis ud fra et selvvalgt undertema og skabe 1-2 værker, som illustrerer deres dialoger - eller mangel på samme. Det er der kommet både dybe samtaler, sammenskudstapas og stormfulde alliancer ud af, og dermed leverer Rundkants medlemmer endnu engang tankevækkende overraskelser med deres eksperimenterende værker.

Rundkant udsprang af en frokostpause-snak i 2011 blandt 3 veninder; en snak om vores uddannelse, vores designtilgange, vores køn og ikke mindst vores hænder, der kriblede efter at pjække fra de teoretiske fag og i stedet eksperimentere, undersøge og udfordre

de metoder, vi havde lært i løbet af vores første 3 år på Designskolen Kolding. Denne snak blev til flere og endeligt til udformningen af foreningen Rundkant, der med 16 engagerede kvinder fra forskellige designfagligheder, havde på hjerte at lave en hyldest til 90'ere kvindegruppen, Kropsholder, i anledningen af deres 15-års jubilæum.

I de efterfølgende syv måneder lagde vi al vores energi og fritid i at søge udstillingssteder, tigge penge og sparke døre ind, og opdagede hurtigt, hvor vanskeligt det er at blive set og komme til orde, når man er en gruppe unge og uerfarne designere uden kapital. Det var en sej kamp med stress og modgang, men takket være sparring fra Kropsholder-gruppen, tiltro fra en række samarbejdspartnere samt økonomisk opbakning og stor tillid fra Innovationsnetværket, lykkedes det alligevel at søsætte vores første udstilling, *Kvinde, kend din Kropsholder*, i Ny Tap på Carlsberg i 2012.

Siden har vi mødt en overvældende positiv interesse fra både fagfolk, museer og designinteresserede; én skrev om os i sit speciale, tre sendte os fanmails, 25

diskuterede artiklen i Information, og så har projektet sågar været eksamineret til et 12-tal på Designskolen Kolding. Senest har vi tilmed fået en praktikant.

Vi fik understreget en klar holdning til design; at eksperimenter, sanselighed og historiefortælling er vigtige innovatorer i udviklingen af nye møbeltyper, samt at der findes en overset æstetik i den feminine designtilgang. Ikke alle var lige begejstrede for vores projekt. Rundkant har flere gange skullet forsvare vores feministiske designpolitik, internt såvel som eksternt, og har mødt mange finurlige kommentarer om, "at det er typisk kvinder at rotte sig sammen i en gruppe" og "skal møbler nu have bryster?" Uanset kritikken, så var det aldrig vores hensigt at diktere designs funktion, metoder og kunnen, eller gøre krav på designbegrebet – gør vi det, så er vi i virkeligheden ikke meget mere bevendt end de traditioner, vi forsøger at udfordre. Så denne gang har Rundkant ændret taktik. Vi ønsker ikke at sætte nogen etiket på design - vi vil snakke. Ikke tale, bare snakke. Om hvad design også er og også kan, når vi for en stund ser bort fra den kommercielle og konkurrerende designdagsorden.

Vi refererer sommetider internt til Rundkant som værende vores 'lille æselshow'; et fælles billede på følelsen af at komme som en gruppe optimistiske designstuderende og forsøge at gøre et stort nummer ud af et æsel på en lyserød trailer. Nu er størstedelen af vores medlemmer imidlertid blevet professionelle og i takt med den stigende opmærksomhed på vores projekt, har æselshowet vokset sig stort og er i den grad blevet mere æstetisk, struktureret og gennemført. Vi har fået nye designere, nye sponsorer, og så har vi fået akademiske medlemmer fra andre fagligheder end design. Alle bidrager de med forfriskende nye perspektiver og nye snakke.

Og dette må være guleroden midt i al arbejdsbyrden - udover, naturligvis, at kunne dele vores arbejde med Dem - nemlig at vidne, hvor meget vi udvider og udvikler os i vores kontinuerlige, faglige selvransagelse. Som designere, som kvinder og som fællesskab.

Rundkant's æselshow er nu trådt ind på galopbanen og har fået sig et sæt pæne løbesko.

Vi er muligvis ikke de hurtigste hopper på banen, men

i vores egen division, hvor en del af løbet består i at sludre ved hestetruget, stampe i jorden og dufte til blomsterne undervejs for at udvide vores designoptik, betragter vi med stolthed os selv som frontløberne.

Ikke tale, bare snakke handler således om at holde designbegrebet jordnært. At huske legen og den åbne dialog, når vi pludselig befinder os på den ræsende galopbane, hvor man hurtigt kan blive oplugt af at polere på sin egen krikke.

"Mennesket leger blot, når det i ordets fulde betydning er menneske, og er helt menneske, blot når det leger."
- Schiller.

TAK.

En særlig tak skal lyde til Innovationsnetværket, 15. Juni Fonden, Danish Crafts samt Københavns Kommune, uden hvem projektet ikke var en realitet. Vi er også meget taknemmelige for de virksomheder og håndværkere, der med et åbent sind og nysgerrighed har indgået i projekterne med produktions- og materialestøtte såvel som gode snakke om processer og teknikker.

Et stort tak skal atter lyde til Kropsholder-gruppen for inspiration og sparring, samt til vores øvrige skribenter og endeligt til Rundetaarns ansatte, der har været yderst imødekommende og tålmodige med alle disse unge kvinder, der kommer rendende i tårnet i tide og utide.

Vi håber, I finder, at der var noget om snakken, og noget at snakke videre om.

From donkeyshow to the race tracks

Here we go again, and you cannot imagine how excited we are to welcome you to Rundkant's second exhibition: *Don't talk, just chat*. This time we have taken over the Round Tower, which seemed like a geometrically ideal place to exhibit.

True to form, we have been working from a common theme which, this time around, has been dialogue. The twenty-two designers, two curators and two photographers have been set the task to challenge themselves and their methods by working in pairs on a title chosen by themselves, and create one or two pieces that illustrate their dialogues, or lack of. We have had both deep conversations, get-togethers and stormy alliances, through which Rundkant's members have delivered another series of thought provoking surprises through the experimental pieces.

Rundkant was conceived at a lunchtime chat between three friends in 2011; a chat about our education, our design aesthetics, our sex and not least our fingers, which were itching to play truant from our theoretical classes and instead delve into experimentation, exploration and challenging those methods we had learnt in the first three years at Kolding School of Design. That conversation spawned several more, and finally gave birth to Rundkant, that with sixteen determined women from different design backgrounds, had a wish to celebrate a 90's women's group, Kropsholder, at the occasion of their 15th anniversary.

In the following seven months we threw all our energy and spare time in finding exhibition spaces, beg for money and kick down doors, and quickly discovered

how difficult it is to stand up and be noticed when you are a group of young, inexperienced designers with no capital. It was a tough fight, with equal measures of stress and adversity, but thanks to our cooperation and wise words from the Kropsholder group, some faith from a series of collaborators and some economic support and trust from the innovation network, we were eventually able to launch our first exhibit, *Woman Know Your Body Container*, at the Ny Tap, Carlsberg, in 2012.

Since then we have been overwhelmed by positive feedback and interest from both those in the industry, museums and design aficionados; one wrote about us in their master theses, three sent us fan mails, twenty-five discussed the article in Danish newspaper, *Information*, and the project was also graded with a 12 mark at Kolding School of Design. Lately, we have even had an intern come aboard.

We set out a clear position to design; that experimentation, the senses and the story are important innovators in the development of new furniture types, as well as there being an inherent aesthetic in the feminine design approach.

Not everyone was equally impressed with our work. Rundkant has several times been forced to defend its feminist design policy, both internally and externally, and met by many whimsical comments such as 'it's typical that women need to band together in a group' and 'is furniture getting breasts now?' Regardless of the critique, it has never been our intention to dictate design's function, method or skills, or to make demands on design as a concept. Were we to do that, then we are no different than those traditions that we are attempting to challenge. So this time, Rundkant has changed tactics.

Maria Lyhne Grønaa

Cand.design.

Chairwoman og co-founder, Rundkant

We do not want to label design, we want to chat. *Don't talk, just chat.* Chat about what design also is, and also can be, when we for but a brief moment look beyond the commercial and competitive agenda.

Sometimes amongst ourselves at Rundkant, we refer to the project as being our own little donkey show; a visual reference to the feeling of being a small group of optimistic design students, attempting to make a big show out of a donkey on a pink trailer. Now, the majority of our members have become professionals, and in line with the increase in attention our project has been receiving, our donkey show has grown up and undoubtedly become more aesthetic, structured and complete. We've been joined by new designers, new sponsors and we've had academic members from other professions than design join us. Every one of these new members contribute with new points of view and new chats. And that has to be the carrot dangling amongst all the hard work - other than, of course, being able to share our work with you - to witness how much we have expanded and developed through our continuous professional self-examination. As designers, as women and as a community.

Rundkant's donkey show has now stepped onto the racecourse, and gotten itself a fancy pair of running shows. We are quite possibly not the quickest mares on the course, but in our own field, where a part of the race consists of nattering by the horse trough, stamp at the ground and smell the flowers along the way, all in order to expand our notion of design, we proudly consider ourselves to be the frontrunners.

Don't talk, just chat is all about keeping the concept of design down to earth. To remember the playfulness and

the open dialogue when we suddenly find ourselves in the roar of the racecourse, where one can quickly become absorbed by the need to polish one's nag.

"Man only plays when he in the fullest sense of the word is a human being, and he is only fully a human being when he plays" - Schiller.

THANK YOU.

A special thanks to Innonet, the 15th of June Foundation, Danish Crafts and Copenhagen Municipality, without whom the project would never have become a reality. We are deeply thankful to those companies and craftsmen, that with an open mind and genuine curiosity have delved into the projects with production and material support, as well as valued chats about processes and techniques.

A big thanks to those in the Kropsholder group for their inspiration and collaboration, as with our other writers and translators. And finally to the staff of the Round Tower, who have been utmost accommodating and patient with all these young women, running in and out of the tower at all time of the day.

We hope you find that there was something in the conversations, and something to chat on about.

Om at få 22 kvinder til at snakke

Den kuratoriske strategi

Et kendetegn for Rundkant er, at fortællingen kommer før produktet. Det er en bevidst strategi, der for vores vedkommende er en stor del af udfordringen som kuratorer. Med hver vores akademiske baggrund i henholdsvis design- og kunsthistorien supplerer vi hinanden og bekræfter det krydsfelt, vi arbejder i. Vi træder begge ind i Rundkant efter debutudstillingen *Kvinde, kend din Kropsholder* i 2012, og derfor er *Ikke tale, bare snakke* i 2014 vores første udstilling i Rundkant-regi. Det betyder også, at 2014-udstillingen er Rundkants første fagligt kuraterede udstilling.

Vores kuratoriske strategi tager afsæt i udstillingens hovedtema, dialog, hvor designerne, fotograferne og kuratorerne arbejder sammen i par. Vi mødes derved i et sam- eller modspil og snakker os frem til en fortælling samtidig med, at vi udforsker interaktionen mellem forskellige personligheder og fagligheder.

Med afsæt i Rundkants manifest samarbejder vi med designerne ud fra fælles værdier, der grundlæggende styrker den feminine æstetik. Vores kuratoriske greb tager derved afsæt i en feminin, designpolitisk dagsorden, der har til formål at skabe debat om, hvorvidt der kan defineres et feminint formsprog uden et mandligt mod- eller medspil.

Som kuratorer for Rundkant har vi en stor del af ansvaret for at bane vejen for en udvidet skandinavisk designtradition, hvor spirende designere er i fokus. At vi hver især er uddannet inden for henholdsvis design- og kunsthistorie betyder, at vi med et fagligt greb kan understøtte Rundkant som en eksperimenterende designforening, der udfordrer de traditionelle grænser mellem design og kunst.

At designerne eksperimenterer med materialer og sætter spørgsmålstegn ved normerne gør, at formsproget ikke tager afsæt i historisk dvælen, men i stedet ud-

Ann-Kathrine Myrvang Skjødt

Cand.mag. i Kunsthistorie
Kurator for Rundkant

Sara Staunsager

Cand.mag. i Æstetik & Kultur
BA Designkultur og Økonomi
Kurator for Rundkant

forsker eksperimenterende designtilgange. Som kuratorer for Rundkant arbejder vi som katalysatorer mellem beskueren, udstillingen og designerne i et grænseoverskridende univers af visuelle fortolkninger af møbel-design.

Vi arbejder ligesom designerne, på tværs af fagligheder og udfordrer således også vores eget felt i en faglig selvransagelse.

Fortælling før produkt

At fortællingen bag de udstillede møbler kommer før produktet, er en omvendt metode i forhold til mange processer i designindustrien i dag. Fortællingen definerer produktet, og derfor er det en større udfordring i arbejdet med den kuratoriske strategi, at skabe et koncept for udstillingen, der netop vægter fortællingen.

Resultatet af Rundkants eksperimenterende tilgang er alternative møbler, der befinder sig i grænselandet mellem kunst og design; kunst fordi møblerne er æstetiske, og samtidig er det ikke et krav, at de er funktionelle. Design, fordi møblerne som udgangspunkt har en praktisk funktion, qua det møbel, de repræsenterer hver især. Der bliver derved skabt forbindelser mellem designobjektets brugsaspekt og kunstværkets originalitet.

Et eksempel herpå er Signe Mårbjerg Thomsen og Cecilie Marie Skovs møbel, der bærer titlen *Den filtrerede samtale*. Fortællingen er det bærende element i procesudviklingen. Med sin udformning, der skaber referencer til en sommerfuglepubbe med uendelige skrøbelige tråde, udforskes og diskuteres en bestemt type dialog; den svære samtale. Som med flere af udstillingens værker, udforskes sammenhængen mellem det hyper ekstroverte samfund vi lever i, grundet de sociale medier og globale netværk, og behovet for at

kunne åbne op for de svære dialoger i et fysisk møde. Med udstillingen Ikke tale, bare snakke opstår der flydende grænser mellem kunst og design. Målet er at skabe et nuanceret syn på møbel-design. Dagligdagsgenstande som stole og borde bliver behandlet, kommenteret og genskabt, så der opstår spørgsmål omkring vores forhold til design, hverdagens genstande og kunst. Et eksempel på dette er værket *Bordet fanger* skabt af Maria Rokkedahl og Anne Brandhøj. Familiens samlingspunkt ved måltiderne, såvel som statsledernes arbejdsplads i forhandlinger; bordet, genfortolkes her som møbeltype. Det stiller spørgsmål ved, hvordan vi mødes i dialoger omkring bordet. Mange kan nok nikke genkendende til udtrykket bordet fanger, der i denne sammenhæng kommer til udtryk ved, at værkets lange uldstrimler fungerer som fangearme, der holder én fast på, hvad der bliver sagt rundt om bordet.

Det særligt interessante ved udstillingsprojektet i Rundetaarn 2014, har været at se, hvordan krydsfeltet mellem kunst og design er kommet til udtryk blandt udstillingens deltagere. Flere af designerne har nedprioriteret den fysiske funktion i møblet, og har i stedet haft fokus på den symbolske og visuelle funktion. At simulere eller underspille funktionen i møblet betyder også, at der er opstået en processuel materialeudforskning.

Katrine Marie Nielsen og Johanna Magoria udforsker et uvant møbelmateriale; tamponen der associerer til et kvindeunivers. Samtidig er deres værk genkendeligt i sin møbeltype i form af stolen, der er en central del af dansk møbel-design, hvoraf flere har opnået international ikonstatus. Eksempelvis kan Poul Kjærholms PK22 eller Arne Jacobsens Syveren nævnes, der begge har været med til at definere den danske møbeltradition gennem årtier.

Monolog

Ved at udstille eksperimenterende møbelfortolkninger er vi med til at sætte fokus på de enkelte objekter som særligt æstetiske, frem for som brugsgenstande. Værkerne får således nye betydninger, og vi åbner op for en dialog om, hvad man kan bruge design til. Denne dialog peger indad på de enkelte designere og på Rundkant som forening. Intentionen er dog i lige så høj grad at dialogen skal række ud mod publikum og få dem til tænke over og måske også involvere sig i denne debat omkring vor tids designforståelse. I udstillingen kommer dette til udtryk ved at en del genstande forbliver stående som eksperimenter eller skulpturelle tanker, og andre konkretiseres videre og vender tilbage til hverdagen i form af et funktionelt møbel.

At bryde rammerne for kunst og design

Med udstillingen ønsker vi også at sætte fokus på vores forhold til objekt- og forbrugskulturen og til kunstværkers unikke og til tider ophøjede status i samfundet. I et kunsthistorisk perspektiv er behandlingen af kunstværkets unikke status ikke ny. I starten af 1900-tallet rettede avantgardebevægelsen kritik mod kunstens unikke position i det borgerlige samfund, hvor kunsten blev kritiseret for kun at være for de indviede og for at lukke sig om sig selv. Avantgarden satte spørgsmålstegn ved

kunstbegrebet og ville sprænge de traditionelle grænser for kunsten. Om dette lykkedes kan diskuteres, men drivkraften bag inspirerer os. Vi ønsker med Rundkant at bryde rammerne for kunst og design til nye forståelser af, hvordan vi forstår det moderne samfunds objektkultur. At skabe møbeldesign, der står for mere end vor tids "brug-og-smid-væk-kultur".

At snakke sig frem til et udstillingskoncept, der understøtter Rundkant som designforening, og som samtidig udfordrer til nye materialesammensætninger og former, gør, at designerne bevæger sig mod udforskede hjørner af deres egen branche og forestillinger om denne. Dette hjælpes på vej af udstillingens uformelle tone, der netop også er kendetegnende for det frie eksperiment.

Ann-Kathrine Myrvang Skjødt

Cand.mag. in Art History
Curator for Rundkant

Sara Staunsager

Cand.mag. in Aesthetics & Culture
BA Designculture & Economics
Curator for Rundkant

Getting 22 women to chat

The curatorial strategy

One of the characteristics of Rundkant is that the story comes before the product. It is a conscious strategy, which as far as we're concerned forms a large part of the challenge of being a curator. With each of our academic backgrounds, in design and art history respectively, we complement each other and reaffirm the juncture we work within. We've stepped into our roles in Rundkant after the debut exhibition *Woman, Know Your Body Container* in 2012, and therefore *Don't talk, just chat* is our debut exhibition. This also means that the 2014 exhibition is Rundkant's first professionally curated exhibition.

Our curatorial strategy takes cue from the exhibitions main theme, dialogue, where designers, photographers and curators work together in pairs. We meet under the guise of either working with or against each other and use discussion to form a narrative, as well as using this to research the interaction between different personalities and professions.

With our impetus in Rundkant's manifest, we cooperate with designers through common values that, as their foundation, strengthen the feminine aesthetic. Our ap-

proach as curators takes its cue from a feminine design-political agenda that aims to prompt a debate about whether one can define a feminine style, without a male comparative.

As curators of Rundkant, we bare a great deal of responsibility to pave the way for a broader Scandinavian design tradition, where flourishing designers are in focus. That both of us are educated in design and art history respectively, means that with a professional approach, we can support Rundkant as an experimental design union, that challenges the traditional boundaries between design and art.

That the designers experiment with materials and question the norm, means that design aesthetics doesn't dwell in its history, but is allowed to challenge experimental design approaches. As curators of Rundkant, we act as a catalyst between the viewer, the exhibition and the designers through a boundary breaking universe of visual interpretations of furniture design. We work, like the designers, across disciplines and challenge our own field through a professional inventory of ourselves.

Monolog

The story before the product

That the story behind the exhibited furniture comes before the product, is a reverse of the norm with respect to the many processes involved in the design industry today. The story defines the product, and therefore as curators it presents a greater strategic challenge to create an exhibition concept that embraces and promotes the story.

The result of Rundkant's experimental approach is a series of alternative furniture, that find themselves in proverbial no-mans-land between art and design; art because the furniture is aesthetic, yet conversely it is not a requirement for them to be functional. Design because at their conception, the furniture has a practical function by virtue of what they represent. In doing so, a connection between the pieces' use value and the artistic originality is formed.

An example of this is Signe Mårbjerg Thomsen and Cecilie Marie Skov's piece, with the title *The filtered conversation*, where the story has been a defining element throughout the design process. With its design creating references to butterfly cocoons, an endless and fragile interplay of threads, a specific form of conversation is explored and discussed: the difficult conversation.

As with many of the exhibition's pieces, it seeks to explore the boundaries between the hyper-extroverted society that many live in, caused by social media and the global network, and the need to open up for difficult conversations in a physical meeting.

With the exhibition *Don't talk, just chat* there is a fluid boundary between art and design. The goal is to create a nuanced vision of furniture design. Daily items such as tables and chairs are processed, commented and recreated, allowing us to question our relationship to design, everyday objects and art. An example of this is the piece *Table trap*, created by Maria Rokkedahl Nørholm and Anne Brandhøj. The families gathering place during mealtimes, and a place of work and negotiations for state leaders; the table, reinterpreted, questions how we meet in dialogue around the table. Many may nod knowingly at the phrase 'off the table' which in this case is realised literally through its long tendrils that act as hooks, with people caught up by the conversation around the table.

What is intrinsically interesting about the 2014 exhibition at the Round Tower has been to see how many of the parallels between art and design has come to the forefront in many of the exhibitions participants. Many of the designers have deprioritised the physical functionality of

Ann-Kathrine Myrvang Skjødt

*Cand.mag. in Art History
Curator for Rundkant*

Sara Staunsager

*Cand.mag. in Aesthetics & Culture
BA Designculture & Economics
Curator for Rundkant*

their furniture, and have instead focused upon the symbolic and visual functionality. To simulate or underplay the furniture's functionality, means that a procedural exploration of materials has arisen.

Katrine Marie Nielsen and Johanna Magoria explore an unusual furniture material; the tampon, with its association with the female universe. At the same time, their work is recognisable through its choice of furniture, the chair; a central and defining element of Danish furniture design, several of which have achieved international acclaim, such as Poul Kjærholms *PK22* or Arne Jacobsens *Syveren* to name but two pieces that have helped define the Danish furniture tradition over the decades.

By exhibiting experimental interpretations of furniture, we aim to view the individual objects through their specific aesthetic, rather than as usable objects. In doing so, the pieces gain a new connotation, and we open up for a dialogue on what one can use design for. This dialogue points inwards at the individual designers, as well as Rundkant as a union. Our intention, is equally about the dialogue reaching out to the public and prompting them to think about, and perhaps contribute to the debate about contemporary design understandings. In the exhibition, this is further realised by some of the pieces remaining an experimental or sculptural reflection, whereas others will be developed further and returned back to the everyday as a functional piece of furniture.

Breaking the boundaries of art and design

Through the exhibition we also wish to set a focus on our relationship to our object and consumer culture, and artwork's unique and often exalted status within society. From an art history perspective, this reverence of artwork is nothing new. At the start of the 20th century the avant-garde movement directed its critique against art's unique opposition amongst the bourgeois;

that it was only for the learned and was inherently introverted. The avant-garde questioned the concept of art and wished to transcend the traditional artistic boundaries. How successful this was, is debatable, but the driving force behind it continues to inspire us. We wish for Rundkant to break through the boundaries of art and design in order to gain a new insight into our understanding of our modern society's object culture; to create furniture design that stands for more than our current 'use and throw away culture'.

To chat one's way to an exhibition concept, that defines Rundkant as a design union, and at the same time challenges the use of new materials and forms, means that designers continually move towards unexplored corners of their profession and the expectations within. This is aided by the informal nature of the exhibition, and is characteristic of free experimentation.

Ismer må ikke udvikle lejrtænkning

I et manifest skriver Rundkant, som er en forening af unge kvindelige skandinaviske designere, at de gerne bl.a. vil udforske om der findes en feminin æstetik.

Rundkant er i denne sammenhæng også en kommentar til mit udsagn fra 1996 i en artikel i månedsmagasinet Samvirke, hvor jeg udtalte følgende: "Hvad skal vi med kvinderne, hvis de alligevel efterligner mændenes formsprog?"

Det er underligt her i 2014, at blive konfronteret med et udsagn, som nu mange år efter giver mig association til en form for lejrtænkning. Derfor er det en god ide med jævne mellemrum at tjekke sig selv! Hvad har jeg opnået med et udsagn, som ikke indbyder til dialog?

De forskellige ismer er en slags retninger for de stridende grupper, men da det næsten altid står i sejrherrens magt, at udtrykke det autoriserede formsprog, må tidens svagere formudtryk ofte se sine holdninger bagatelliseret og tiet ihjel. Alt sammen for at de stærke ismer så meget mere kan legitimere deres egen formsprog.

Derfor må jeg også konstatere, at når man går ind på de store og stærke ismers lejrtænkningens banehalvdelen, og vil spille efter deres spilleregler har man tabt på forhånd.

Mit udsagn har jo også et provokatorisk element indbygget, som sjældent fører noget konstruktivt med sig. Det er derfor imponerende, at Rundkant fordomsfrit har grebet mit upædagogiske budskab så flot og udfordrende.

Med udstillingen *Ikke tale, bare snakke* i Rundetaarn illustrerer Rundkant, at de i deres forståelsesproces er meget længere end jeg var i 1996, da jeg formidlede mit dogmatiske budskab i månedsmagasinet Samvirke. *Ikke tale, bare snakke* er en udstilling hvor det at snakke forstås som, at undersøge og afprøve i stedet for på forhånd, at komme med én endegyldighed sandhed. Det giver derfor god mening, at udstillingens hovedtemaer er DIALOG OG MELLEMRUM.

DIALOG er et væsentligt begreb i en globaliseret verden præget af forskelle og forandringer. Vi mødes i en verden hvor vi forhåbentligt gerne vil- og skal- arbejde sammen. På kryds og tværs af kulturer, grænser, meninger og motiver.

Den gode dialog kan være med til at formindske fordomme, og skabe forståelse for andres synspunkter. En forståelse der også kan føre til, at vi ser og anerkender

hinanden for de mennesker vi er. Forskellige, men dog er vi alle i den samme verden.

MELLEMRUM er et begreb, som kan anspore til mange forskellige indfaldsvinkler. En af dem der også var optaget af mellemrum var Karl Marx, der betegnede et rum for menneskelige forbindelser, et rum der mere eller mindre harmonisk og åbent indgår i et globalt kredsløb, og som foreslår andre udvekslingsmuligheder end dem, som er fremherskende i dette kredsløb.

Mellemrumsbegrebet giver derfor mulighed for, at kunne virke som mellemrum imellem de forskellige ismer. Mellemrum hvor det vil være naturligt at fundamentet bygger på fortid, nutid og fremtid når ismernes skal udfordres, og udvikles konstruktivt.

Et godt eksempel på hvordan et mellemrum kan realiseres er ARKEN Museum for Moderne Kunst. På ARKEN har de længe beskæftiget sig med utopi-begrebet og dets relevans for os i dag. Utopia var titlen på ARKENs store udstillingsprojekt, der over en treårig periode fra 2009-2011 satte fokus på utopien gennem værker af tre samfundskunstnere. Det er denne interesse for utopien og den utopiske impuls, som ligger bag ARKENs fascination af Hundertwasser.

Arkens direktør Christian Gether har udtalt, at de oplever en enorm interesse for Hundertwasser. Hans budskab om grøn arkitektur, økologi og "Urban Gardening" rammer lige i tidsånden.

ARKENs mellemrums succes illustrerer meget tankevækkende et næsten ubemærket, og måske ikke tiltænkt folkeligt oprør mod de elitære ismer.

I udstillingen *Ikke tale, bare snakke* udfordres de kvindelige medlemmer til en designduel hvor det bliver muligt at udforske interaktionen, der sker i mellemrummet mellem designerne, når forskellige fagligheder mødes i et sam- eller modspil, og hvor de endelige møbler, står som konkret udsagn for et overlap mellem personlighed og fagligheder.

I alt 22 kvinder – altså 11 par – tager udfordringen op. Der er ingen tvivl om at de 22 kvinder vil være i stand

til at udvikle interessante projekter, men en udfordring i fremtiden kunne også være, at invitere mænd med i et mellemrum, hvor der kunne være en kontinuitet mellem det æstetiske, byggetekniske og funktionelle.

Et mellemrum hvor et tema som "FORUNDRING" måske kunne implementeres. "FORUNDRING" har jo indbygget en følelse af, at noget er besynderligt eller afvigende fra det normale.

Det bliver spændende, at opleve hvordan udstillingen *Ikke tale, bare snakke* vil blive modtaget. Skønt hvis udstillingen kunne medvirke til, at vi fik nogle flere "KLOGE TVIVLERE" i vores samfund. Udstillingskonceptindholdets indgangsvinkler er i hvert fald interessante i nogle fysiske omgivelser man sjældent får lov til at udstille i.

Tænk sig at få lov til at udstille i Rundetaarns ene-stående europæiske arkitektur, hvor bygherren utvivlsomt er den største Norden har haft, nemlig Christian 4.

Isms may never turn narrow minded

In a manifest written by Rundkant, a union of young female Scandinavian designers, they state that they wish to investigate whether there is a feminine aesthetic. Rundkant, in this context, provide a commentary to a comment of mine from 1996, in an article for the monthly magazine *Samvirke*, where I stated that "What are we to do with women, if they only ever keep copying male design aesthetics?"

It is strange to think that now, here in 2014, I am being confronted by something I said, which after so many years I now associate with a naïve group mentality. It reminds me that everyone needs to remember to take a step back and examine oneself with greater regularity. What have I really achieved with a statement that doesn't open up for dialogue?

The different isms are a type of guideline for the warring parties, but while it remains that it lies in the hands of the victor to decide the defining style of design, then the quieter styles will often find themselves stuck in the shadows and swept under the carpet; further exacerbating the status quo, allowing the stronger styles to further legitimize their dominance.

Consequently I must accept the fact that when you start playing in the dominant group's half of the pitch, using their rules, you have already lost before you have even started playing. My earlier remark did also have a provocative undertone to it, and that rarely leads to anything constructive. With that said and done, I find it all the more impressive, that Rundkant have taken on my rather obtuse message in such a fine and constructive way.

Through the exhibition *Don't talk, just chat* at the Round Tower, Rundkant illustrates that their process of understanding is far more developed than mine was in 1996, when formulating my dogmatic message in the monthly magazine, *Samvirke*.

Don't talk, just chat is an exhibition where chatting is to be understood as a process of examination and experimentation rather than identifying an ultimate truth. This is why the exhibitions' main theme, DIALOGUE and SPACE, makes so much sense.

DIALOGUE in a globalized world, is a significant term, characterized by its diversity. We live in a world where

we hopefully wish to, and have to, work together, surpassing cultures, borders, opinions and motives. A good dialogue can help diminish judgement and help shape an understanding for other people's points of view; an understanding that can also lead to us seeing and acknowledging each other as the people we are: different, yet in the same place.

SPACE is a term that opens up for many lines of inquiry. One person, who was quite taken by the notion of space, was Karl Max, who saw a space for human connection; a space that more or less transcends the world, and which suggests different forms for human exchanges than those that prevail. The notion of space allows for it to work between the different isms. Space where there would exist a natural foundation built upon the past, the present and the future when these isms are to be challenged, and constructively developed.

A good example of how space can be realized, is ARKEN Museum of Modern Art. At ARKEN, they have been working with the concept of utopia and its relevance in society today. Utopia was the title of ARKEN's large exhibition that over the course of 2009 to 2011, focused on utopia through the works of three social artists. It was his interest for utopia and the utopian impetus that lies behind ARKEN's fascination of Hundertwasser. His messages of green architecture, organics and urban gardening are hit home in their relevance to today.

Christian Gether, CEO at ARKEN, has stated, that they experience a grand interest for Hundertwasser.

ARKEN's SPACE success illustrates very thought provokingly an almost unnoticed and maybe not intended public riot against elitist isms.

In the exhibition *Don't talk, just chat*, the female members are challenged to a design duel, within which lies the possibility to explore the interaction in the space between designers when different professions meet and either work with or against each other, and where, in turn, the resulting furniture stands as an expression of the overlap between personality and profession.

In total 22 women, 11 pairs, have taken up the chal-

lenge. It is beyond doubt that these 22 women will be capable of producing a series of compelling projects, however a challenge for the future may be to invite men with them into a space, where there could be a continuity between the aesthetic, the technical and the functional. A space where such themes as 'WONDER' could be applied; 'WONDER' having, of course, an ingrained sense of something strange and different from the norm.

It will be exciting to see how the exhibition *Don't talk, just chat* will be received. It would be fantastic if the exhibition would lead to the birth of some more 'clever doubters' in our society. The exhibitions' approach is certainly interesting in terms of the physical surroundings one is rarely allowed to exhibit in. Imagine being allowed to exhibit within the Round Tower's unique European architecture, where the client was undoubtedly one of the greatest the North has ever had: namely Christian IV.

“Kvinder snakker, siger man, og i udstillingens værker forstås det som noget positivt og perspektivudviklende, fordi ‘snakken’ søger at skabe forståelse gennem stille dialog.”

Ikke tale, bare snakke, synger Peter Sommer i sangen Valby Bakke. I sangen markerer han dermed forskellen på den let beregnende samtale og det mere personlige og afslappede møde; sangens hovedperson “trænger” til at snakke og ikke tale, og sangens samtale mellem to mennesker bliver et møde, hvor lagene af forstillethed er væk, og hvor der kun er øjeblikkets nærvær tilbage.

Udtrykket *Ikke tale, bare snakke* markerer, at der er forskel på samtaler. Som med alle synonyme er der forskel på ordene, selvom vi ofte synes, at vi bruger dem i flæng. Hvor ‘tale’ er mere formelt og upersonligt - det er endda nogle gange noget, man gør til nogen - så er ‘snakke’ mere uformelt og personligt. Man snakker med

sine venner og sin familie, og man snakker på sociale medier. Om alt og intet på samme tid. “Snakken går” beskriver en situation, som enten er fyldt med sladren eller sludren - det sidste sker til en vellykket sammenkomst, som man, hvis man hører om den bagefter, altid ville ønske, at man havde deltaget i, fordi når snakken går til en fest, så er den altid interessant og sjov.

Udstillingen *Ikke tale, bare snakke* markerer Rundkants ønske om at igangsætte den dér afslappede dialog til den dér interessante sammenkomst, som vi alle håber, at vi var til, er til eller kommer til. Kvinder snakker, siger man, og i udstillingens værker forstås det som noget positivt og perspektivudviklende, fordi ‘snakken’ søger

at skabe forståelse gennem stille dialog. Snakken gik, da Rundkants designere gav sig selv den opgave at designe møbler i en tværfaglig og dialogbaseret designduel, for når forskellige personligheder og fagligheder mødes med ønsket om gensidig udvikling, er det ikke tale, men snak, som giver den bedste dialog med hinanden og med materialerne. Og snakken går, når man møder udstillingens møbler, for de giver lyst til at undres, til at skabe fortællinger og til at snakke.

Ikke tale, bare snakke er den første fællesudstilling efter debuten *Kvinde, kend din Kropsholder* i 2012 og begge udstillinger viser, at designforeningen er interesseret i at benytte historien - såvel den designhistoriske som den populærkulturelle - aktivt, således at referencen fungerer som en hyldest, men også som en udfordring og en opfordring til fornyelse. I *Kvinde, kend din Kropsholder* dannede referencerne til både nyere dansk kvindehistorie (*Kvinde kend din krop-bøgerne*) og nyere dansk designhistorie udgangspunktet for udstillingens koncept, hvor Rundkants kvindelige designere valgte at genfortolke idéen om en 'kropsholder'; et begreb for et siddemøbel, som blev opfundet af den kvindelige designforening Kropsholder som i 1990'erne markerede danske kvindelige møbeldesigneres opgør med den danske møbeldesignhistorie og dens mange mandlige designere og arkitekter.

I debutudstillingen benyttede Rundkant kvindekønnet og kvindefællesskabet som udgangspunkt for at udforske mulighederne for, hvad der sker, når man forsøger at gentænke design som disciplin og som udtryksform. Den udforskning fortsætter i *Ikke tale, bare snakke*: "I ethvert forhold mellem to parter findes der et overlappende mellemrum" lyder Rundkants oplæg til designduellen, og foruden at beskrive et overlap mellem for-

skellige fagligheder, antyder det også, at det feminine ikke er i modsætning til det maskuline. Når Rundkant derfor eksperimenterer med det feminine udgangspunkt, peger de på dialogens potentiale for at udforske og ændre design som disciplin.

Ved at fokusere på dialogen i design — både det dialogbaserede og det dialogskabende — videreudvikler Rundkant i *Ikke tale, bare snakke* den feminine og feministiske strategi, hvor det kvindelige (design) fællesskab bliver en rammegivende styrke, når de arbejder kunstnerisk målrettet som unge designere. Ved at bruge kønnet som udgangspunkt søger foreningens medlemmer dels at finde deres kunstneriske designben, og dels at sætte en designpolitisk dagsorden, hvor de på samme tid kan støtte sig til og vriste sig fri af en stærk dansk (møbel)designtradition. I opposition til rationelt baseret design - og med fokus på at design bør fortælle historier - er det Rundkants mål at designe uden unødigt hensyntagen til traditionen: den er med i bagagen og skal ikke ignoreres, men samtidig skal den udfordres med al den ungdommelige styrke, man kan oparbejde, og læren fra såvel feministiske som revolutionære bevægelser er, at styrke oparbejdes bedst i flok. Rundkant er på den måde et udtryk for, at designerne insisterer på, at man kan være skrøbelig og stærk på samme tid, og at det netop er en fordel at være begge dele.

"At give boksen runde kanter" siger Rundkant selv om missionen for designfællesskabet, hvis navn stammer fra en kærligt ment bemærkning om at "I har kurvede kanter", da gruppen var i opstartsfasen. Med missionens frase henviser de til udtrykket "at tænke ud af boksen", men i stedet for at tænke ud af den, vil de ændre dens form. Samtidig antydes også en reference til det oldgamle matematiske problem om cirkelns kvadra-

Monolog

tur: at man ikke med simple midler kan konstruere et kvadrat med samme areal som en given cirkel. I overført betydning bruges begrebet om et paradoks, der umiddelbart er uløseligt. I tilfældet Rundkant kunne man med udgangspunkt i det hidtidige design- og udstillingsarbejde sige, at foreningen netop forsøger at løse cirkelns kvadratur, når de arbejder på at finde en måde, hvorpå man kan gentænke møbeldesign ud fra et mere feminint udgangspunkt.

Derfor er Rundkant interesseret i dialogen; dialogen med beskueren og den besøgende, med traditionen, med det kønnede udgangspunkt, med møbelindustrien, med materialerne og ikke mindst med hinanden. Designerne er interesserede i den dialog, hvor man ikke gemmer sig bag facaderne, men som i stedet åbner for, at man udvikler sig undervejs, netop fordi der er nærvær til stede, og fordi nærværet giver indblik i en anden forståelse af verden. Når Rundkant i sit manifest skriver, at "I stedet for at tilpasse os et eksisterende maskulint formsprog, har vi i Rundkant taget skeen i egen hånd og forsøger at skrive os selv ind i fremtidens designhistorie som en ny generation af kvindelige, skandinaviske designere" skal vi derfor forstå det således, at det feminine afsæt er et led i en designpolitisk dagsorden om at arbejde tværfagligt for at åbne op for nye og alternative tilgange til møbeldesign. Rundkants manifest er ikke et kampråb, men et ønske om at sætte fokus på det feminine formsprog og på muligheden for, at man - måske netop gennem dialog designerne imellem, med traditionen, med industrien, med materialet og ikke mindst med os andre - kan skabe grobund for en udvikling, hvor der er mere åbenhed, mere dialog, mere handling, og ganske enkelt mere snak.

Med udstillingen *Ikke tale, bare snakke* markerer de unge kvindelige designere i Rundkant således tydeligt, at de stadig nægter at lade sig tynge af traditionens åg. I stedet vælger de den dialog, som man går ind i med et åbent sind, og hvor man må deltage som den, man er. I Peter Sommers sangs tilfælde blev resultatet, at protagonisten tager sit hidtidige liv op til revision. I Rundkants tilfælde handler det om, at hver enkelt deltagende designer har fået mulighed for at udvikle sig på en måde, hvor det ikke kun er den enkelte designer, men også alle os, der bare ser på, som får mulighed for at tage vores forståelse af en feminin æstetik og designtilgang op til revision.

Findes der en feminin æstetik og designtilgang, hvordan ser den ud, hvad kan den, og hvorfor skal vi tage specifikt udgangspunkt i det feminine? Spørgsmålene stilles i udstillingen *Ikke tale, bare snakke* og i Rundkants arbejde generelt. Svarene findes i samtalen, i dialogen, i snakken.

“They say women chat...”

Don't talk, just chat sings Peter Sommer in the song 'Valby Bakke', in which he highlights the difference between a prepared conversation and a more relaxed and informal meeting. The song's protagonist needs to chat, not to talk, and the song's dialogue between two people becomes a meeting, where the layers of expectation are stripped away, and where only the presence of the moment remains.

The phrase *Don't talk, just chat* identifies a difference in conversations. As with all synonyms there is a distinction between the words, even though we often feel that we use them interchangeably. Where 'talking' is more formal and impersonal (even to the point at which one can say you do it to someone), then chatting is informal and personal. You chat with friends and family, and through social media, about everything and nothing. "Chatting about" describes a situation full of gossip or chit chat, the latter during successful gatherings, where upon hearing about it, you had wished you

had been there; because when people talk at a party, it's invariably interesting and fun.

The exhibition *Don't talk, just chat* indicates Rundkant's desire to stimulate and kindle that relaxed conversation at that gathering, a gathering which we all wish we had been at, are at, or will be at. They say women chat, and in the exhibition's pieces this phrase is understood as something positive and inspirational, because chatting strives to create an understanding through quiet dialogue. In chatting, Rundkant's designers set themselves the task of designing a series of furniture in an interdisciplinary and dialogue based design duel, because when different personalities and disciplines meet with the goal of mutual development, it isn't talking, but chatting that delivers the best dialogue between the participants and materials. And the chat manifests itself when you are confronted by the exhibition's furniture, as they instil a sense of wonder; create a story and generate a chat.

Monolog

Don't talk, just chat is the first joint exhibition since the 2012 debut *Woman, Know Your Body Container* and both exhibitions show that there is a keen interest from the design community in actively employing historical references, both from design and popular culture, as a form of inspiration, that acts both as a celebration of the past, as well as a challenge and basis for reinvention. Through *Woman, Know Your Body Container*, this inspiration was both seeded from contemporary women's literature (The Kvinde kend din krop books) and design history, where Rundkant's female designers chose to reinterpret the idea of the 'Body Container'; a term for a piece of furniture, coined by the design union Kropsholder, whose female designers, in the 1990's, prompted a rebellion against the history of furniture design and its domination by male designers and architects.

In the debut exhibition, Rundkant used the female sex and collective as a basis from which to research the possibilities of what happens if one were to reinvent design as a discipline and form of expression. That research continues on in *Don't talk, just chat*: 'In every relationship between two parties, there is an overlapping middle ground' is Rundkant's pitch for the design duel,

and without delving into the overlap between different designs disciplines, it also alludes to the notion that the feminine is not necessarily the opposite of masculine. In doing so, when Rundkant experiments with the feminine as a basis, they illustrate the potential for dialogue to explore and change design as a discipline.

By focusing on dialogue in design (both dialogue based and dialogue conceived), Rundkant develops *Don't talk, just chat* so that the feminine and feminist strategy becomes a defining strength when working with an artistic focus as young designers. By using the sexes as a starting point, the members of Rundkant aim to find their feet in their design approach, but also to set a design-political precedent where they may support each other and wrestle free from a tenacious Danish (furniture) design tradition. In contrast to rational design, and with focus on design telling a story, it is Rundkant's aim to design without needless observance of traditions: those traditions are in the back of our minds, and not to be ignored, but nevertheless they are to be challenged with as much youthful energy as can be mustered, and the lesson from feministic and revolutionary movements, is that strength comes through unity. In doing so, Rundkant is an expression

of insistence from designers, that one can be both delicate and strong at the same time, and that there is an advantage in being so.

“To give the box round edges” is Rundkant’s motto for the design collective’s mission, whose name is born from a passing comment of ‘You have curved edges’ during their early beginnings. With their motto, they invoke the phrase ‘thinking outside of the box’, but instead of thinking outside of it, they aim to change its shape altogether. Similarly they imply a parallel to the old mathematical problem of the area of a circle: that one cannot through simple means, construct a square with the same given area as a circle. Conversely, this saying is also seen as a paradox, which is seemingly unsolvable. In Rundkant’s case, through previous design and exhibitions, they aim to solve the area of the circle, through their approach in rethinking furniture design from a more feminine point of view.

Therefore, Rundkant’s interest lies in the dialogue; a dialogue with the viewer and the visitor, with tradition, with the sexes, the furniture industry, the materials and last but not least, with each other. The designers are interested in a dialogue that doesn’t hide in the shadows, but which engages and develops through its presence; a presence which provides an insight and different understanding into the world around us. When Rundkant, through its manifest, writes ‘Instead of adhering to an existing masculine design narrative, we at Rundkant have taken matters into our own hands and aim to write ourselves into design history as a new generation of female, Scandinavian designers’. It is to be understood that this feminist impetus is a part of a design-political agenda where we aim to work interdisciplinarily in order to open up for new and alternative approaches to furniture design. Rundkant’s manifest isn’t a call to arms, but a wish to place focus on the feminine idiom, and the possibility that, through dialogue between each other, tradition, industry and materials, we can build a foundation of development, where there is more transparency, dialogue, action and quite simply, chatting.

Through the exhibition *Don’t talk, just chat*, the young female designers of Rundkant clearly express that they refuse to be pressured by shadow of tradition. Instead, they chose dialogue, which you enter into with an open

mind, and participate as the person you are. In the case of Peter Sommer’s song, the result was that the protagonist rethinks his life. In the case of Rundkant, every single designer has had the chance to develop themselves in a way that not only the designer themselves, but all those who view the work who have the possibility to rethink our understanding of feminine aesthetics and design principals.

If there is a feminine aesthetic and design principle, how does it look, what can it do, and why should we use the feminine specifically as a basis point? These questions are put forward in the exhibition *Don’t talk, just chat* and through Rundkant’s work in general. The answers are found in the discussion, the dialogue, the chat.

LINCOLN
GALLERY

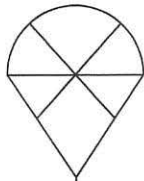
Der er noget om s

"Hvad skal vi med kvinderne,
hvis de alligevel efterligner m

- Vores feminine aspekt skal forstås
- Vi samarbejder med fra fælles
- Vores formgivning tager hensyn til
- Vores mål er at skabe et miljø, der
- Vores formgivning tager hensyn til
- Vores formgivning tager hensyn til

RUNDKANT

*“Hvilke dialoger
opstår undervejs,
og ender det hele
i ren snak, når så
mange kvinder
skal snakke om
at snakke?”*

Bordet Fanger

Man bliver let fanget, når man først har sat sig ved et bord; deraf titlen *Bordet Fanger*, som naturligvis også kan forstås gennem talemåden "bordet fanger", altså at man forpligter sig på det, man siger.

Vi har arbejdet ud fra bordet som et samlingspunkt og der, hvor meget dialog finder sted: omkring et måltid, over en kop kaffe, i en arbejdsituation eller gennem indre dialog, når man sidder og fordyber sig.

Med udgangspunkt i vores faglige baggrunde som hhv. tekstildesigner og møbeldesigner har vi undret os over, hvordan tekstil stort set er forsvundet fra bordet i dag. Før i tiden brugte man oftere duge, bordløbere, lysmanchetter, mellemlægsservietter m.m. Vi har arbejdet med, hvordan vi kan bringe tekstilet tilbage på bordet i en moderne udgave, samt hvordan bordet og tekstilet kan fange.

Ved at lave et hul midt i en bordplade gentænker vi bordet, uden at det mister sin funktionalitet. Gennem hullet bliver tekstilet til en slags organisme, der vokser ud af bordet. Tekstilet kan både bruges visuelt men også funktionelt. Tekstilet kan fæstnes og aftages under bordet med trykknapper og befinde sig ovenpå bordpladen, nedenunder eller i en kombination.

Table trap

Our starting point was working with how dialogue occurs around a table. It can be when gathering around a meal, when drinking a cup of coffee, in a work situation or through internal dialogue.

Based on our professional backgrounds, respectively textile design and furniture design, we wondered why, textile has disappeared from the modern dinner table. In the past, people were more likely to use tablecloths, table runners, candle rings, linen napkins etc.

Our aim was to bring textile back on the table in a reinterpreted version. This has resulted in a design where table and textile can interact.

Making a hole in the middle of a tabletop is disturbing the surface without losing its functionality. By letting the textile attach underneath it's almost like an organism that grows out of the table. The textile is to be used both visually and functionally. It can lie straight on top of the table, bungled together underneath, on top or in a combination. The 14 pieces of textile is 3.5 meters long each which gives a lot of material to be creative with. They are attached and can be detached under the table with push buttons.

Anne Brandhøj Hansen
Møbeldesigner

Maria Rokkedahl Nørholm
Tekstildesigner

Materiale
Ask / uld

Mål
90 / 160 / 75 cm.

Gabriel

Eve - "How are you?"

Form og konstruktion er inspireret af mødet mellem en nordindisk daybed og det simple og stramme udtryk fra Skandinavien. I Indien anvendes en daybed, også kaldet charpoy, i hjemmet både ude og inde. Familie og venner kan samles om en kop varm chai og reflektere over hverdagens gøremål og emner, mens de får et hvil på den lave daybed.

Som i Indien er Eve et mobilt møbel, der med sin lette vægt kan flyttes ud og ind alt efter vejret. Indendørs kan Eve være en katalysator for den intime samtale med familie og nære venner. Modsat kan Eve udendørs invitere til et tilfældigt møde med en forbigående eller til en flygtig samtale med naboen.

Ligesom at samtalen kan forandre sig alt efter placering, vil materialet også forandre sig herefter. Med tiden og vejret vil det ubehandlede egetræsstel og sædet af papirgarn gråne.

I arbejdet med Eve har fokus været på at anvende dansk håndværk og udforske gamle teknikker til at kunne skabe et nyt udtryk. Eve er blevet skabt i tæt samarbejde med forskellige håndværkere, der har stillet deres viden og erfaring til rådighed.

Eve - "How are you?"

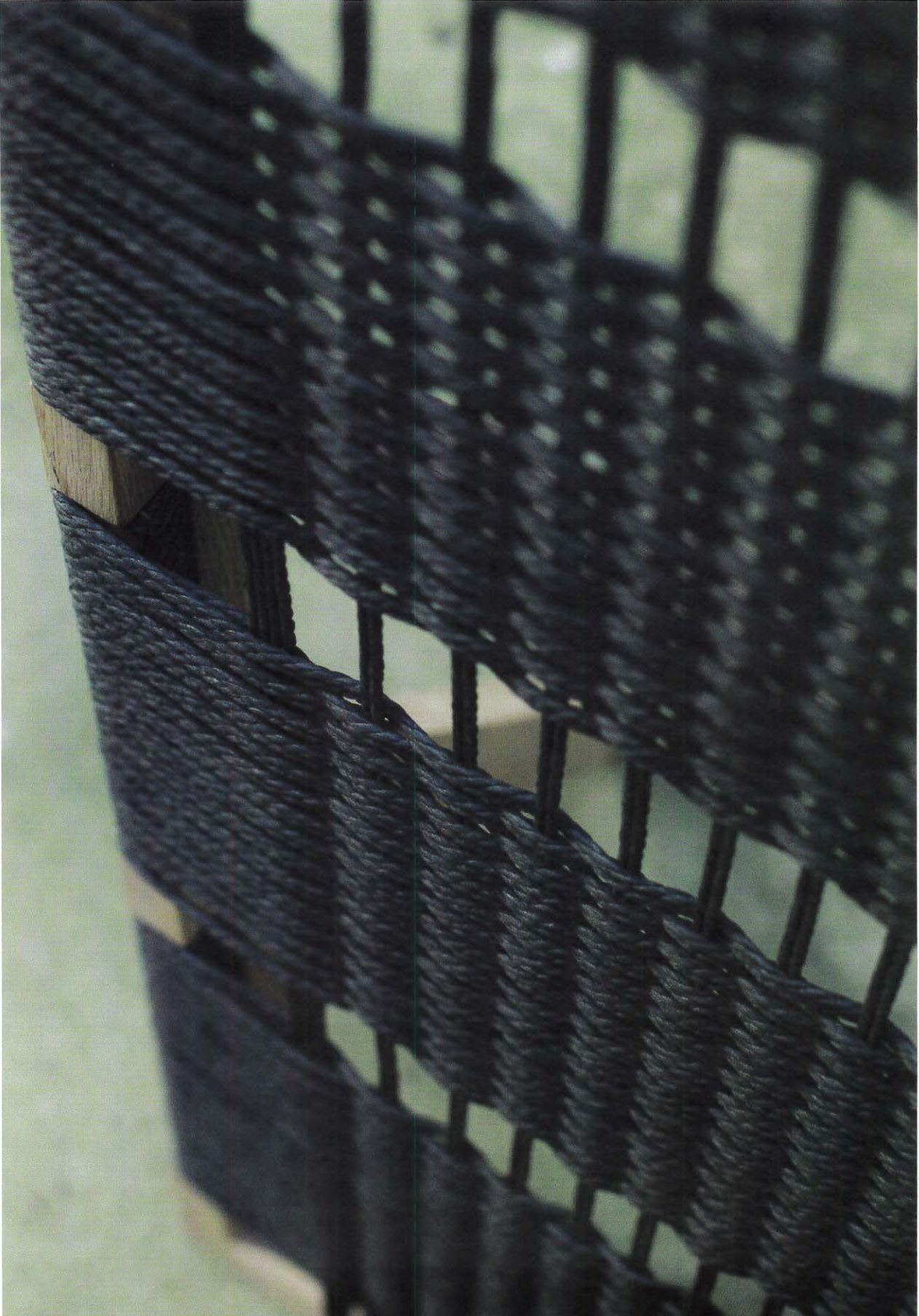
Form and construction is inspired by the meeting between a North-Indian daybed and the simple and tight design from Scandinavia. In India a daybed, also called a charpoy, is used in the home, both in- and outdoors. Family and friends can gather for a hot cup of chai and reflect on the doings and subjects of the day while they rest on the low daybed.

As in India, Eve is a mobile furniture, which can easily be moved in and out in accordance with the weather due to its low weight. Indoors Eve can be a catalyst for the intimate conversation with family and close friends. In contrast, out-

doors Eve can encourage a random meeting with a passer-by or a fleeting chat with the neighbour.

Just as the conversations will change with the placement, the material will also change accordingly. In time and weather, the untreated oaken frame and the seat of paper-yarn will weather and grey.

With Eve, the focus has been on using Danish crafts and explore old techniques to create a new expression. Eve has been created in close collaboration with different craftsmen, who have supplied their knowledge and experience.

Stine Lundgaard Weigelt
Industriell designer

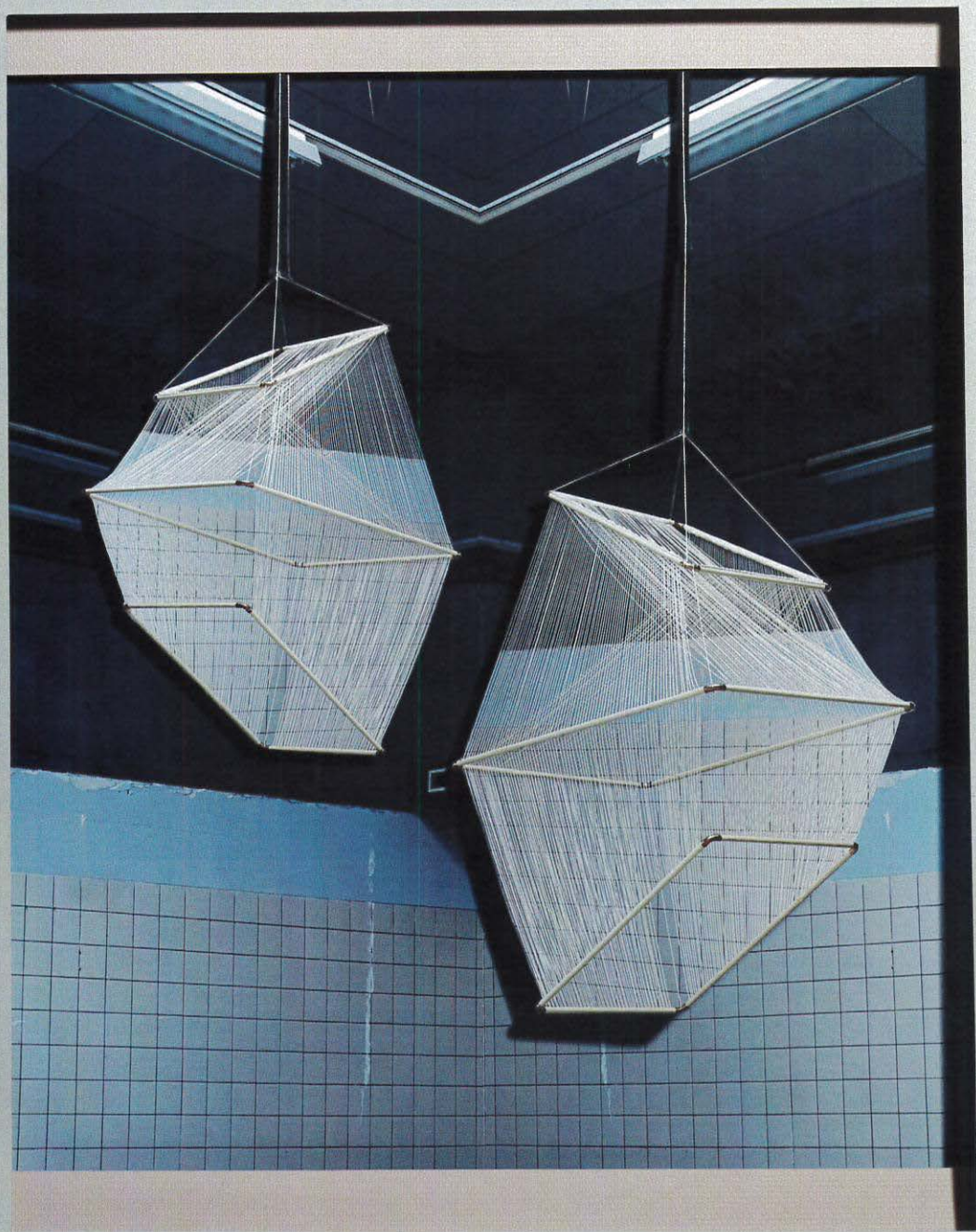
Lærke Thorst Balslev
Interaktionsdesigner

Tak til
N.B.J Holding - Niels Bunk Jespersen
Balderus Stoleflet - Knud Silkjær
Endelave Flet - Lene Iversen
Maskiningeniør - Kasper Mikkelsen
Bygningsingeniør - Kasper Kosack
Trip Trap

Materiale
Ubehandlet egetræ / sort papirgarn

Mål
70 / 170 / 35 cm.

Den filtrerede samtale

Vores værk er en kommentar til vores brug af internettet. Undersøgelser viser at brugere af sociale medier i høj grad undervurderer, hvor mange de når ud til når de eksempelvis laver en statusopdatering. Derfor har vi designet et offentligt privat rum; En transparent puppe, hvor man føler sig i et lukket rum, men er blottet.

Vores definition af en filtreret samtale, er at dele af den rene direkte dialog trækkes fra. Filteret kan have mange former. Det kan være en rude, der umuliggør berøring eller en telefon, der udelukker øjenkontakt.

Med dette værk opfordrer vi de besøgende til at træde indenfor og reflektere over, hvordan det påvirker kommunikationen, når en samtale filtreres.

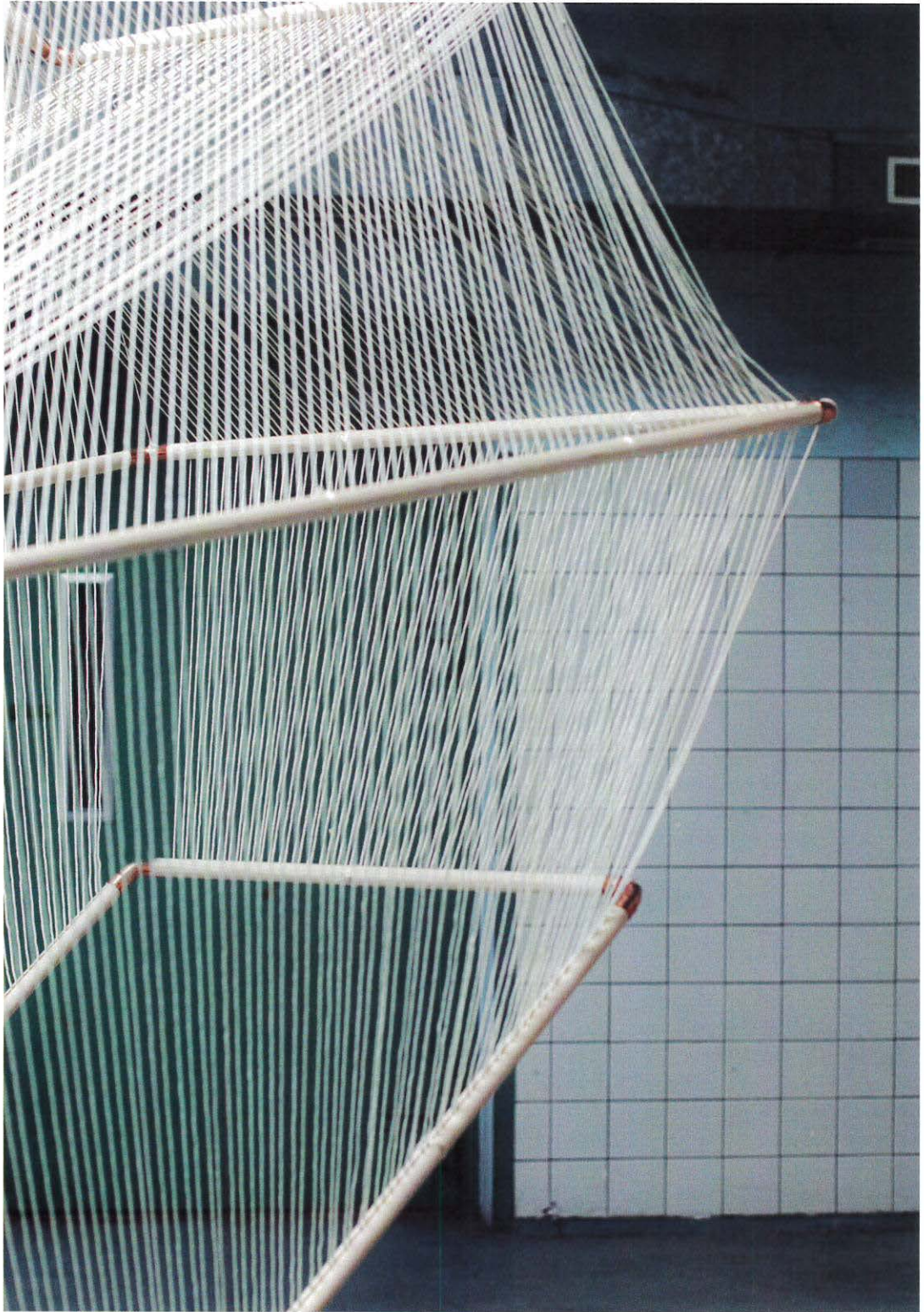

The filtered conversation

Our piece is a commentary on our use of the internet. Studies show that users of social media significantly underestimate how many they are actually reaching when they make e.g. a status update. This is why we have designed a public, private space; a transparent pupa where you feel enclosed, but are exposed.

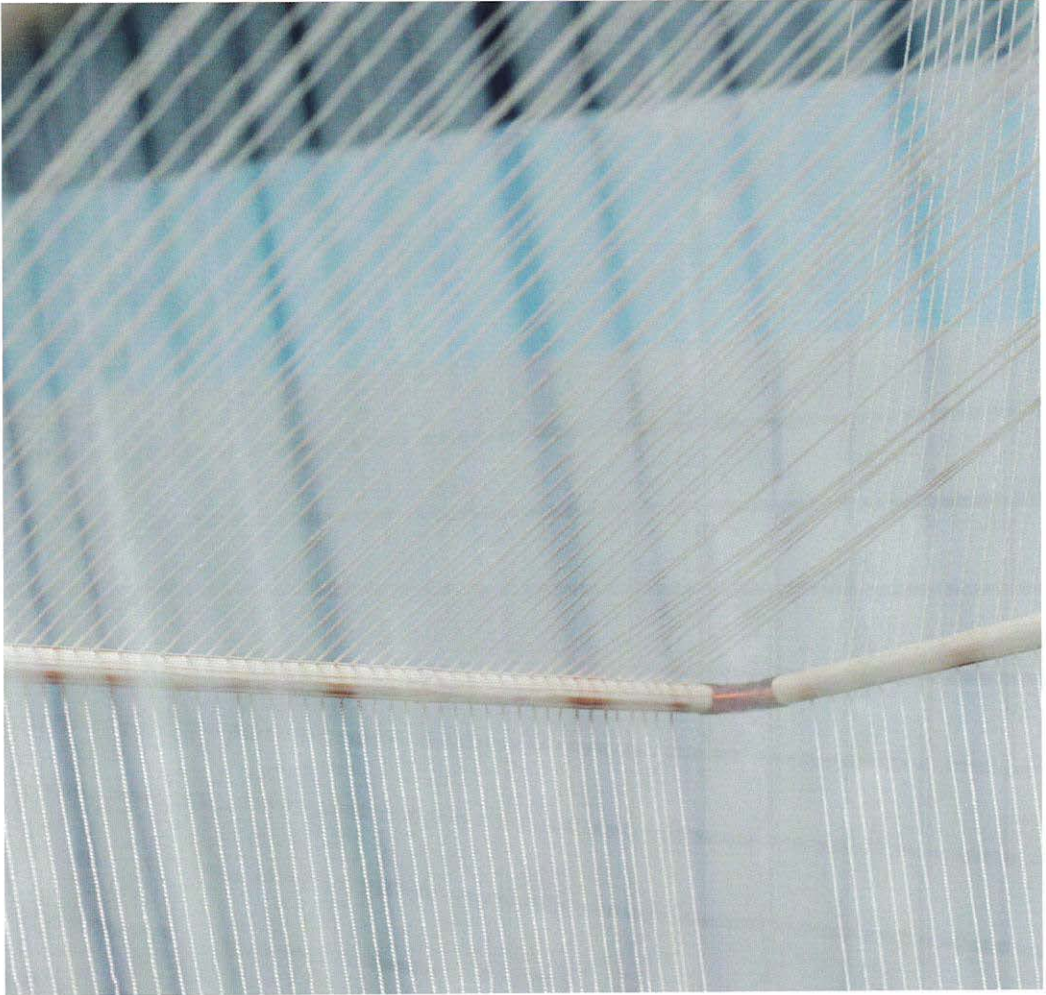
Our definition of a filtered conversation is that parts of the pure dialogue are removed. The filter can take many shapes. It can be a window pane, which makes touching impossible, or a phone, which prevents eye-contact.

With our work, we encourage visitors to step inside and reflect on how it affects communication, when a conversation is filtered.

Cecilie Marie Skov
Grafisk designer

Signe Mårbjerg Thomsen
Interaktionsdesigner

Tak til
Snedker - Morten Stavshøj

Materiale
Fyrretræ / kobber / nylonsnor

Mål
250 / 120 / 130 cm.

ege

Handmade paper sculpture by [unreadable]

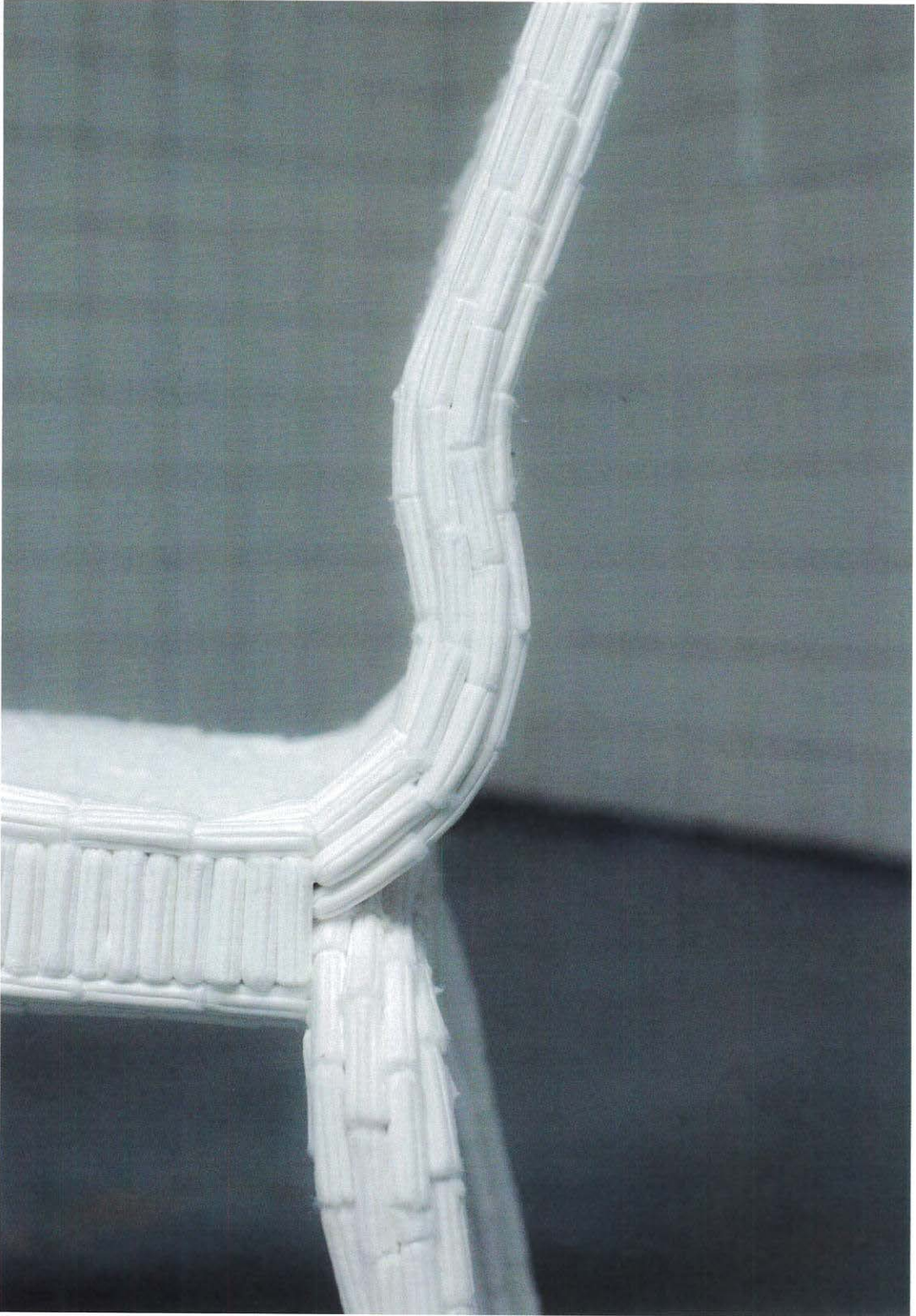
Forbindelse

Vi betragter vores designproces som et feminint designlaboratorium, hvor der eksperimenteres med materialer, tilgængelighed og form med undertitlen *Forbindelse*. Er det muligt at definere et feminint formsprog? Kan et materiale, som er skabt for og henvender sig til nutidens kvinder og deres behov skabe tanker om samfundets normer i almindelighed?

Connection

We perceive our design process as a feminine design laboratory, where experiments are made with materials, accessibility and form with the subtitle *Connection*. Is it possible to define a feminine visual language? Can a material, which has been created for and caters to the women of today and their needs, create thoughts about the norms of society?

Katrine Marie Nielsen
Illustrator

Johanna Magoria
Kommunikationsdesigner

Materiale
Tamponer

Mål
130 / 45 cm.

disegno di
1980

LY

Siddemøblet omhandler det at skulle forholde sig til omverdenen på en enten introvert eller ekstrovert måde. Møblet lader brugeren vælge om han/hun har lyst til at være set og tilstede i rummet eller trække sig mere tilbage og lukke for. Ved at lukke for, skabes en membran mellem omverdenen og personen inde i møblet. Der bliver derved mulighed for skabe et 'egetrum' med plads til eftertanke. Står møblet åbent, inviterer brugeren mere til kontakt med de andre tilstedeværende i rummet.

Møblet er formgivet med inspiration fra telte og teltudstyr. Mange af detaljerne og materialerne er derfor baseret på dette univers for at skabe en, for mange, velkendt stemning af telttur. Teltture er ofte forbundet med ro og et afbræk fra en ellers hektisk hverdag. Samtidig har telte en membran i form af flere lag tekstil, som beskytter brugerne fra omverdenen. Her kan brugeren dog stadig ses udefra, når lygten er tændt inde i teltet. Det samme gør sig gældende for dette siddemøbel.

Designet er udviklet på baggrund af mødet mellem en introvert og en ekstrovert designer. Igennem dialog fik hver især indsigt i fordele og ulemper ved at være udpræget det ene eller det andet. Dette udviklede sig til en gensidig forståelse og et design, som åbner for begge personligheder.

SHELTER

The seating furniture addresses how you deal with the world around you in either an introvert or extrovert manner. The furniture lets the user choose whether he or she wants to be seen and present in the room, or to withdraw and close up. By closing up, a membrane is created between the world and the person inside the furniture. Thus it grants an opportunity to create a personal space, with room for contemplation. If the furniture is open, the user is more inviting towards a contact with others, present in the room.

The furniture is designed drawing inspiration from tents and camping equipment. A lot of the details and materials are hence based on this universe to create the, to many

people, familiar atmosphere of camping. Camping trips are often associated with relaxation and having a break from an otherwise hectic everyday life. Simultaneously, tents have a membrane consisting of multiple layers of textile, which protect the user from the world outside. Here, however, the user can still be seen from the outside, when the light is turned on inside the tent. The same applies to this seating furniture.

The design is created upon the basis of the meeting between an introvert and an extrovert designer. Through dialogue, both gained insight in the pros and cons of being distinctly one or the other type. This developed into a mutual understanding and a design which gives room to both personalities.

Emilie Dissing Wiehe
Tekstildesigner

Naija Nygaard
Industriel designer

Materiale
Stål / tekstil / stofledning / elpære

Mål
170 / 150 / 100 cm.

Gabriel

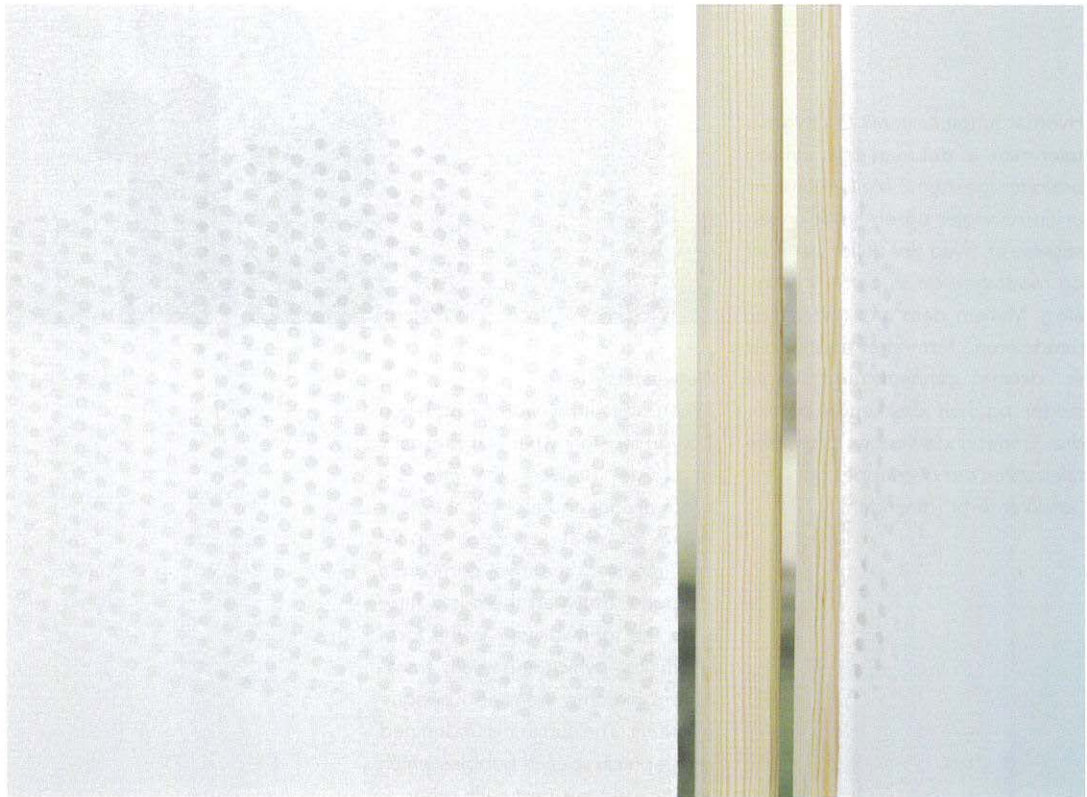
Mellem linjerne

Hvornår fungerer ironi? Og hvornår føler man, at det man siger virkelig brænder igennem? *Mellem linjerne* er en rumdeler og en fysisk undersøgelse af, hvad der skiller afsender og modtager, de to parter i en dialog. Mellem dem er et filter - på rumdeleren i form af et tekstil - der er delvist gennemsigtigt nogle steder og helt dækkende på andre. Emnet understreges af grafiske talebobler, der overlapper og "snakker forbi" hinanden.

Between the lines

When does irony work? And when do you feel that what you say really rings true? *Between the lines* is a room divider and a physical examination of what separates sender and receiver, the two parts in a dialogue. Between them is a filter – on the room divider in the form of textile – which is partially transparent in some areas and opaque in others. The subject is underlined by graphical speech bubbles which overlap and talk past each other.

Nina Wasland
Grafisk designer

Julie Damhus
Industriel designer

Materiale
Fyrretræ, hvidt stof (udbrændingsvoilé)

Mål
180 / 180 / 4 cm.

Mellem Rum

Mellem Rum er en abstraktion over et møbel - et forsøg på at beskrive det usynlige rum mellem mennesker; en fornemmelse, en strømning, et intuitivt rum hvor mennesker mødes – det vi ikke umiddelbart kan se med øjet.

I vores proces har vi stillet os selv spørgsmål som; hvad er et godt design? Og hvad skal der til for at nå frem til det? Vi har arbejdet med bløde værdier som en kvalitet og en styrke i forhold til at være formgiver og kvinde - og som kan gå tabt i den måde vi arbejder på som designere, hvor vi i en fart skal frembringe nye designs. Er vi med, når vi designer på den måde? Vi længes efter tid, ro og fordybelse.

Målet har ikke været at skabe et brugbart møbel, men nærmere at skabe en platform og en abstraktion, der leder nye vinkler med sig til vores og andres måder at designe på - et værk, der er på vej og kan transformere sig i mange retninger.

Mellem Rum indbyder til at beskueren bruger sin fantasi og sanser samt selv interagerer med værket for derigennem at skabe sin egen oplevelse af anvendelse.

Spacing

Spacing is an abstraction of a furniture – an attempt to describe the invisible space between people, a hunch, a flow, an intuitive space where people meet – what we can't readily see with the eye.

In our process we have asked ourselves questions such as; what is a good design? And what does it take to get there? We have worked with soft values as a quality and a strength in relation to being a designer and a woman – and which may be lost in the way we work as designers, where we rapidly have to create new designs. Are we still present when we design in that way? We yearn for time, calmness and immersion.

The goal has not been to create a functional piece of furniture, but rather to create a platform and an abstraction, which carries new angles with it to ours and others way of designing – a piece which is in motion and can transform itself in many ways.

Spacing invites the audience to use their imagination and senses, and furthermore to interact with the piece through which one can create their own experience of use.

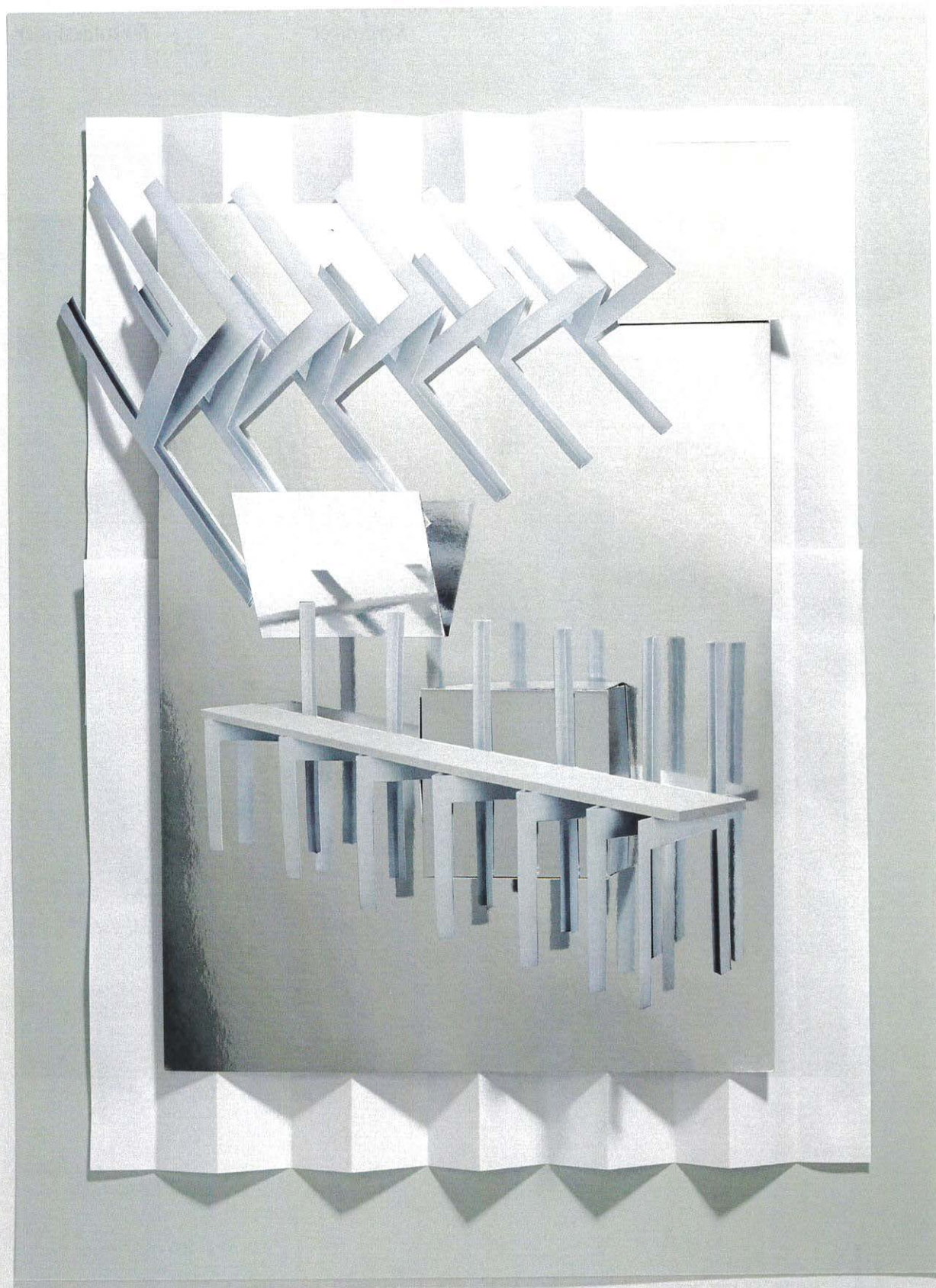
Lene Roehrig Kjær
Keramiker

Charlotte Bodil Hermansden
Tekstildesigner

Materiale
Sort MDF / Læder / Folie / Sæl

Mål
100 / 100 cm. pr. modul

Spejling

Spejling;

bilateral symmetri, i matematik en afbildning i planen eller i rummet, som fastholder en linje i planen, og på symmetrisk vis ombytter punkter i de to halvplaner, bestemt af den fastholdte linje.

Vi har arbejdet under det overordnede tema, dialog, og udforsker den dialog, der sker gennem spejlinger.

De fleste møbler, vi kender er i virkeligheden spejlinger over en midterakse, men i denne bænk undersøges en ny type spejling.

Vi har arbejdet med den spejling, der bevarer afstande og vinkler, men samtidig arbejdet med en bevægelse i planen.

Stellets konstruktion er inspireret af legen med papirklip, hvilket synliggøres i den spinkle konstruktion, der henleder tankerne til tyndt hvidt papir.

Den udspændte konstruktion, hvis vinkler vokser, profil efter profil, refererer til bevægelsen, der sker, når man trækker i udklippede papirprofiler. Konstruktionen illustrerer således en fastfrosset bevægelighed.

Vi har her taget udgangspunkt i en simpel profil af en stol, som ikke i sig selv kan fungere som stol, men idet den spejles og udbreder sig i rummet, skaber en stærk konstruktion, som danner grundlag for bænkestel.

Bænkestellets profil er en fortælling om "stolen", men det er først, når planken tilføjes, at den kan fungere som et reelt siddemøbel.

Bænken spiller på en spejling mellem kunst og møbel - som en skulptur, der vedbliver at være netop dette, men på én og samme tid påstår at være møbel.

Reflection

Reflection;

Bilateral symmetry, in math a transformation of a figure in which each point is replaced by a point symmetric with respect to a line or plane.

We have worked with dialogue as the overall theme and explore the dialogue which takes place through reflection.

Most of the furniture we know are in fact reflections above a centre axis, but with this bench we examine a new type of reflection.

We have worked with the reflection which preserves distances and angles, but concurrently work with a movement in the plane. The construction of the frame is inspired by playing with paper crafts, which shows in the slender construction reminiscent of thin white paper.

The stretched construction, whose angles increase, profile by profile, refers to the motion which occur when you pull folded paper cut-outs. Thus the construction illustrate a frozen mobility.

We have based our design on a simple profile of a chair, which in its own cannot function as a chair, but as it is mirrored and extends into space, creates a strong construction, which is the foundation of the frame of the bench.

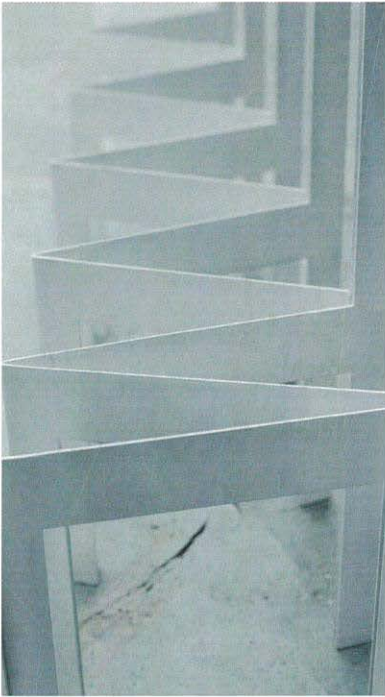
The profile of the bench is a story of 'the chair', but it is only when the plank is added that it can function as an actual seating furniture.

The bench plays on the reflection between art and furniture - as a sculpture which persists being just that, but at the same time claims to be a furniture.

Christina Hansen
Industriell designer

Kerstin Kongsted
Arkitekt

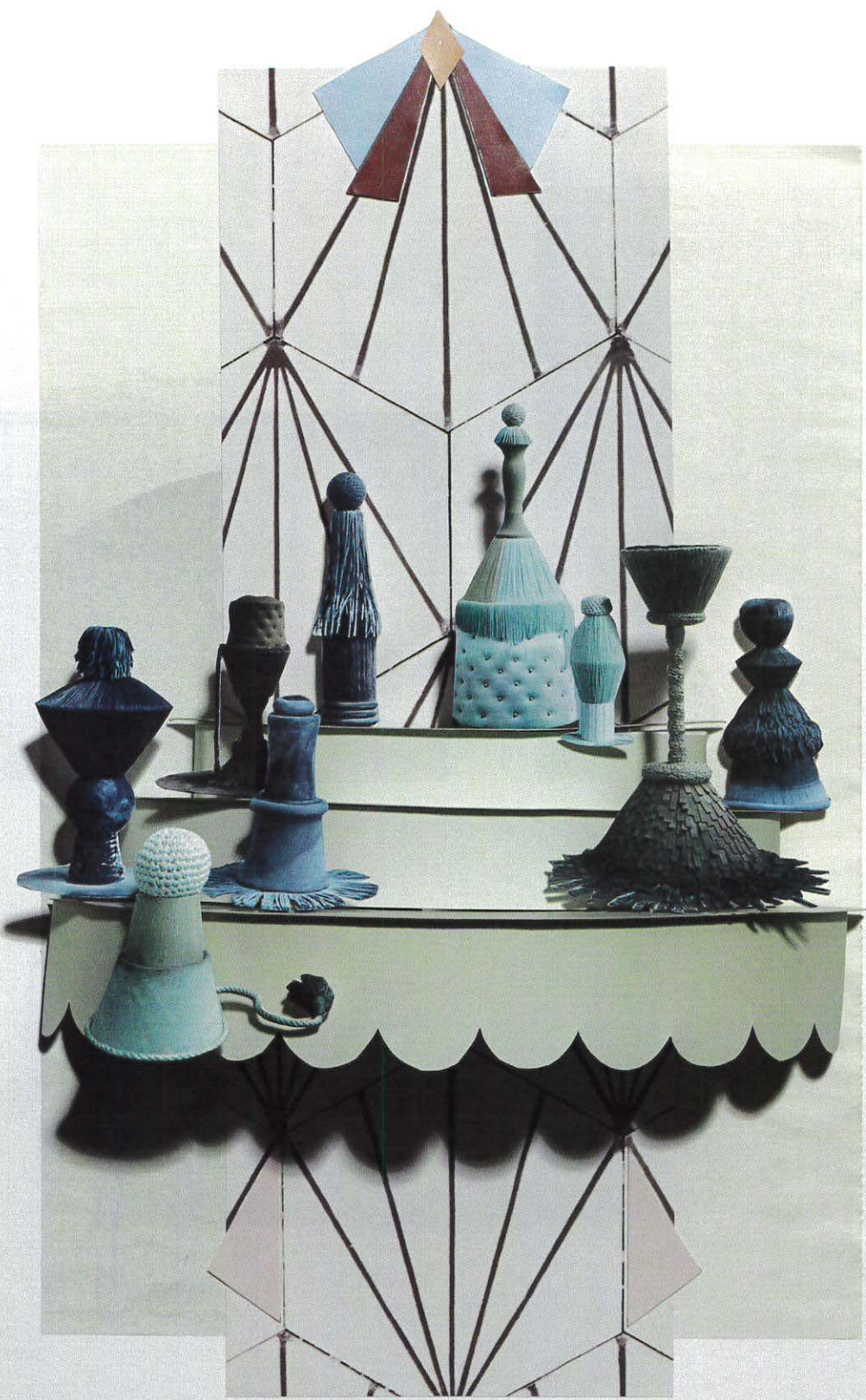

Materiale
Stål / asketræ

Mål
220 / 100 / 45 cm.

REPUBLIC OF **Fritz Hansen**[®]

STOKL

I et hjem taler forskellige møbler, objekter og tekstile overflader sammen og fortæller en historie. Vores projekt er en undersøgelse af, hvordan de forskellige elementer kan gå i dialog med hinanden og skabe nye historier. Samlingen STOKL består af en række forskelligartede tekstile sokler, der skal ses som parafraaser over velkendte møbeldele og tekstiler i hjemmet. Der er visuelle referencer til fx gulvtæppet, sofahynden, lampeskær-

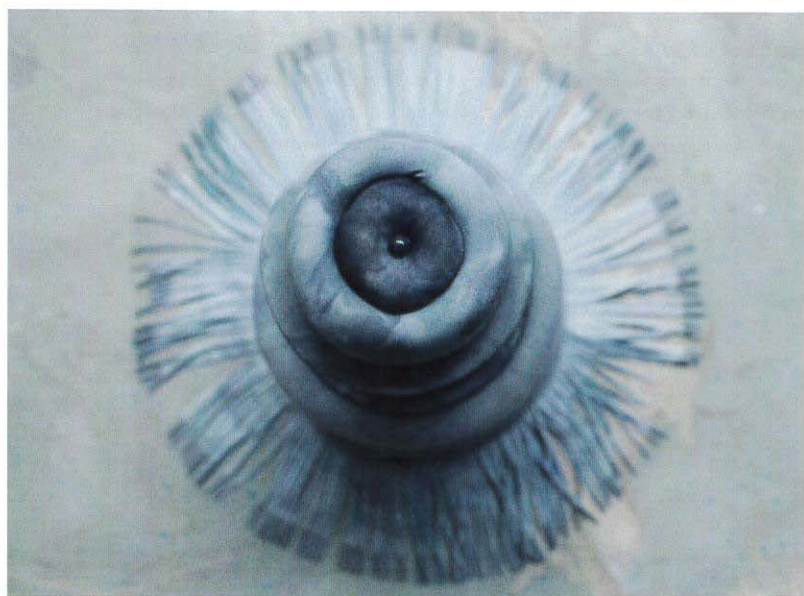
men og soklen. Vi har forstørret og fremhævet elementer, der netop repræsenterer forskellige perioder og stilarter i hjemmet. På den måde har vi skabt en hybrid mellem tid og sted - herunder eksperimenteret med forskellige håndværks- og udtryksmæssige traditioner. Som tekstildesignere har vores fokus i værket STOKL været tekstile overflader, farver, former, materialer og samspillet herimellem.

STOKL

In a home, different furniture, objects and textiles surfaces converse and tell a story. Our project is an examination of how the different elements can engage in dialogue with each other and create new stories. The collection STOKL consists of a range of different textile plinths, which shall be seen as a paraphrase on familiar furniture parts and textiles in the home. You'll find visual references to e.g. carpets, sofa cushions, lampshades and the plinth. We have enlarged and accentuated elements which represent different eras and styles in the home. That way we have created a hybrid between time and place - and subsequently experimented with different traditions in craft and expression.

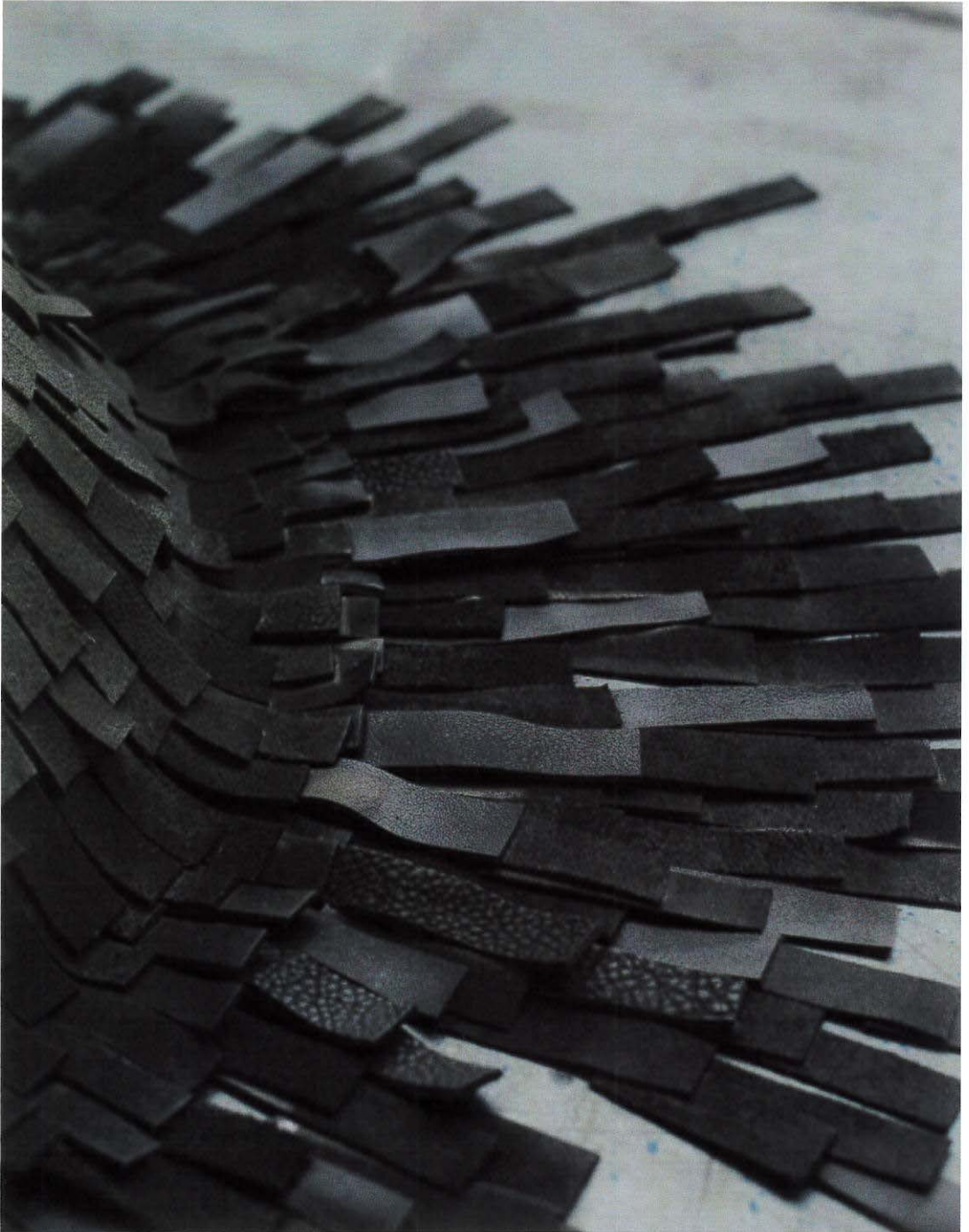
As textile designers our focus in STOKL has been textile surfaces, colours, shapes, materials and the interaction between them.

Anne Louise Bahn
Tekstildesigner

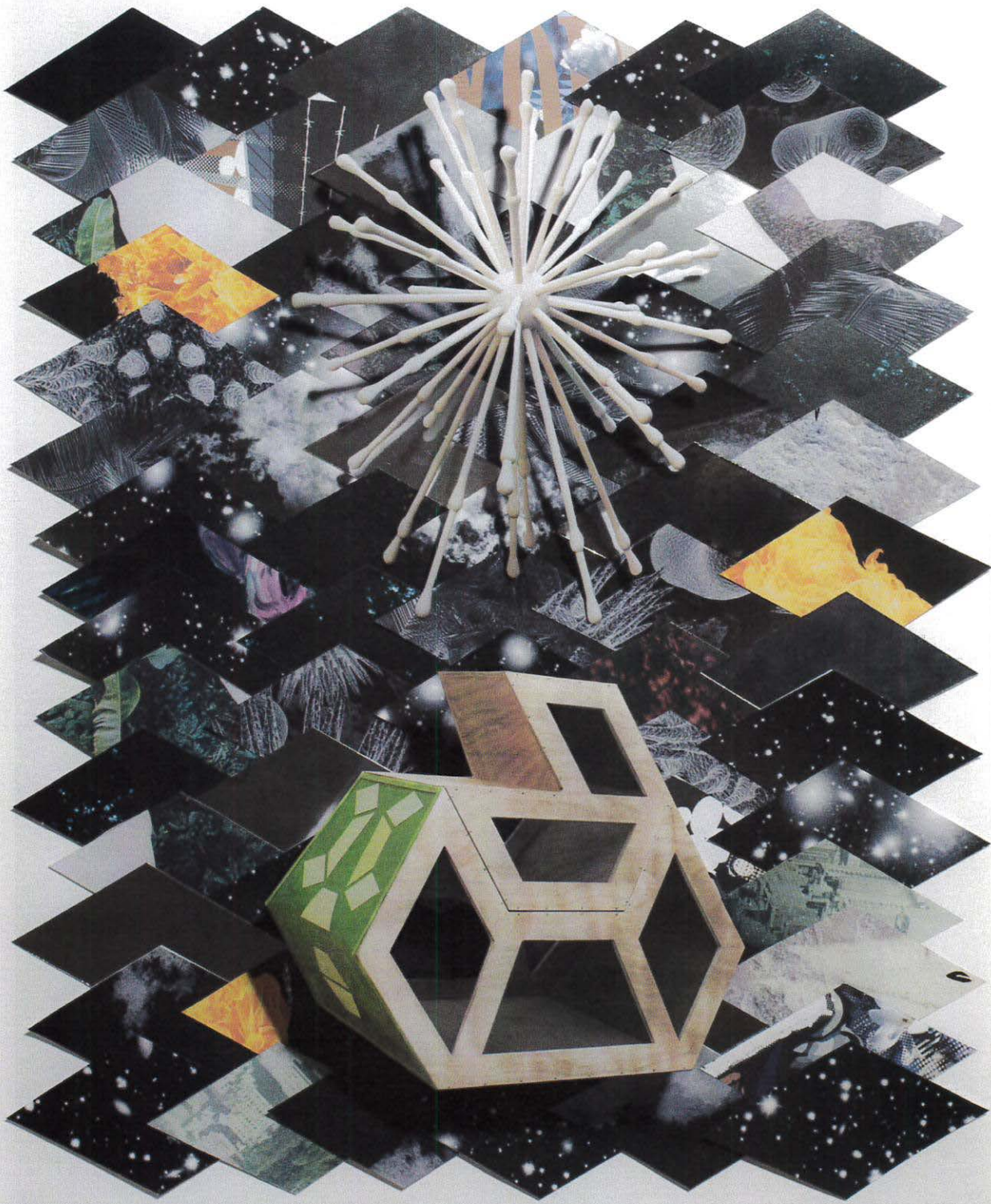
Kitt Stuart Schwenn
Tekstildesigner

Materiale
Læder / garn / tekstil / perler

Mål
I helhed 150 / 500 / 500 cm.

13.2
1992

Symbiose med omvendt fortegn

To parallelle linjer, der aldrig mødes.

Drevet af det samme udgangspunkt, fra hver sin ende af landet, er der opstået to forskellige individers tankeuniverser omkring begrebet symbiose. Projektet har udmundet i to møbelobjekter med hver deres indre logik og formsprog, som kan bruges og beskues på flere måder.

Helle Sveistrup Clausen har lavet *Spore*, en skulpturel stumtjener i massivt bøgetræ. Den er et umiddelbart blikfang med sin komplekse, eksploderende form, men kan også have en funktionel kvalitet ved at bære og samle beklædningsdele på og i sine arme. Den henter sin inspiration fra symbiose i naturen og trækker på visuelle referencer til biologiens mikrokosmos med celler, svampe og sporer – hvorfra, den henter sit navn.

Kathrine Henneberg har lavet et multifunktionelt møbel, bestående af to moduler. Begge moduler kan bruges som siddemøbler og vender man det store modul, fungerer det som et bord. Symbiosen i møblet opstår, da modulerne, som taler samme formsprog, kan sættes ovenpå hinanden. Enten så deres linjer følger hinanden eller så man kan skabe et mere skulpturelt udtryk.

Symbiosis – in reverse: Two parallel lines which never meet

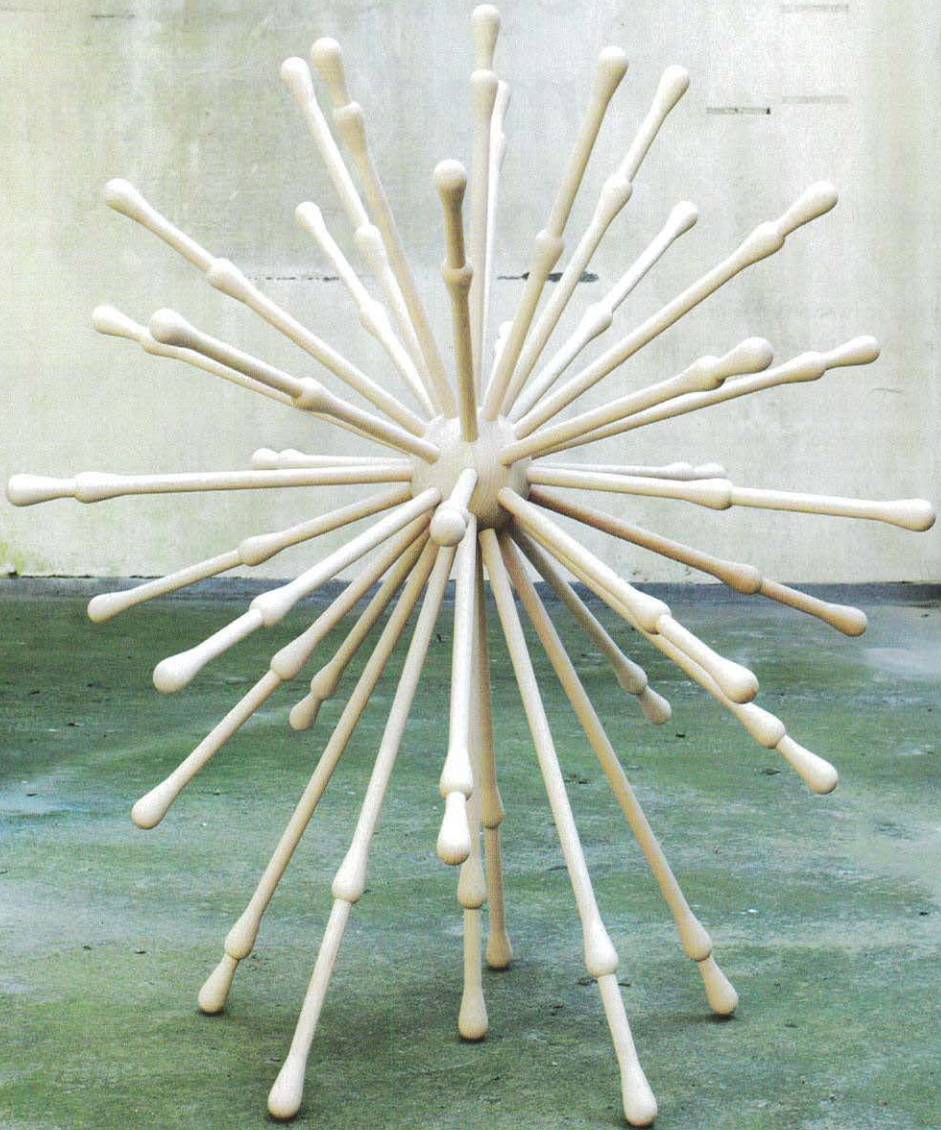
Originating from the same starting point, each from their own end of the country, the mindscapes of two individuals have emerged based on the term symbiosis. The project has resulted in two furniture-objects, each with their own inner logic and visual language, which can be used and perceived in different ways.

Helle Sveistrup Clausen has created *Spore*, a sculptural hat stand in solid beech. It is an immediate eye-catcher with its complex, exploding form, however it can also have a functional quality by carrying

and bringing together garments on and in its arms. It gathers its inspiration from symbiosis found in nature and draws on visual references to the micro cosmos of cells, fungi and spores seen in biology – from where it takes its name.

Kathrine Henneberg has made a multifunctional furniture, consisting of two modules. Both modules can be used as seating furniture and if you flip the large module, it serves as a table. The symbiosis in the furniture occurs since the modules, which share visual language, can be stacked. Either so their lines align, or so you can create a more sculptural expression.

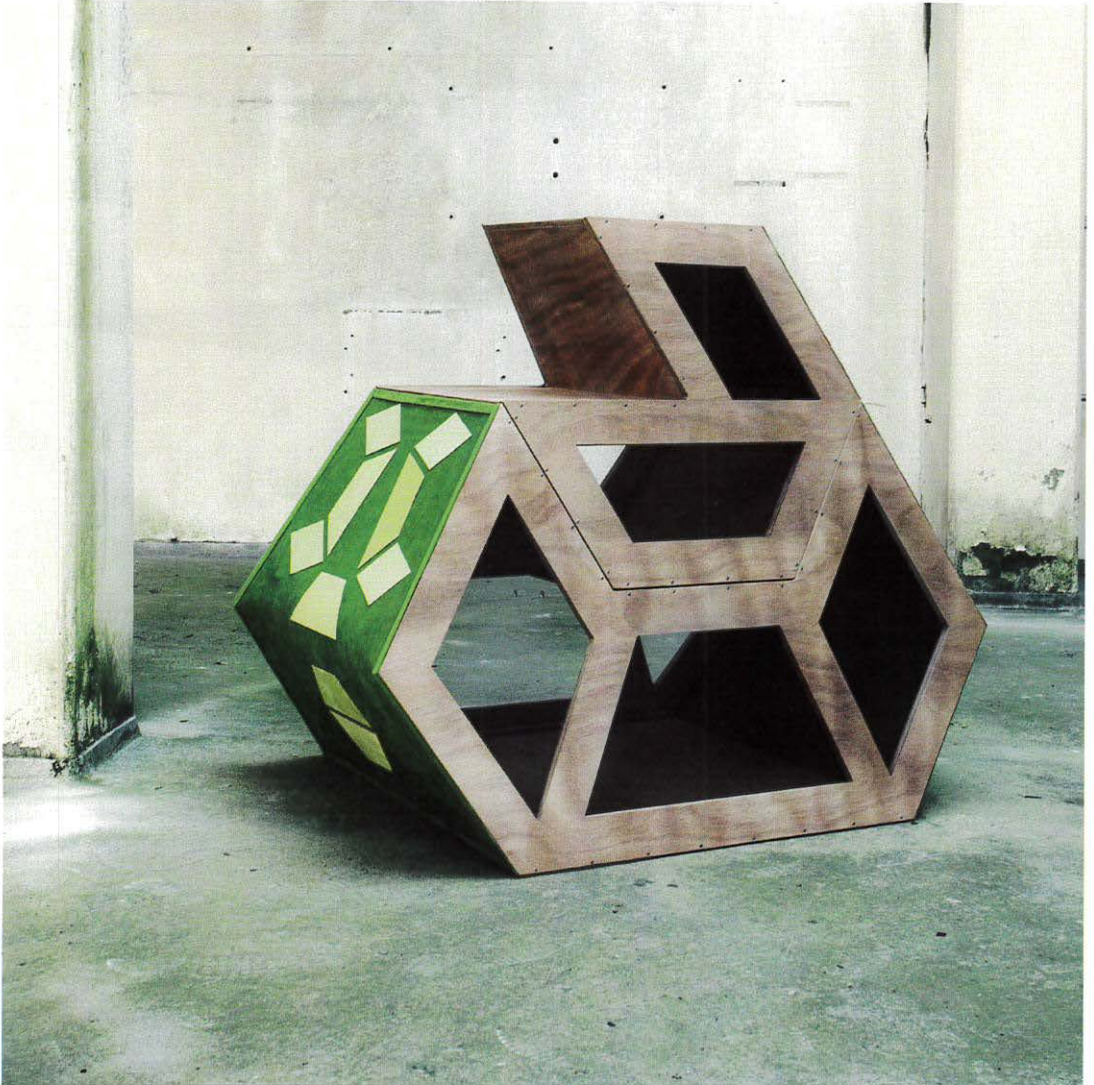
Helle Sveistrup Clausen
Møbeldesigner

Materiale
Massiv bøg / dioder

Mål
130 / 115 / 115 cm.

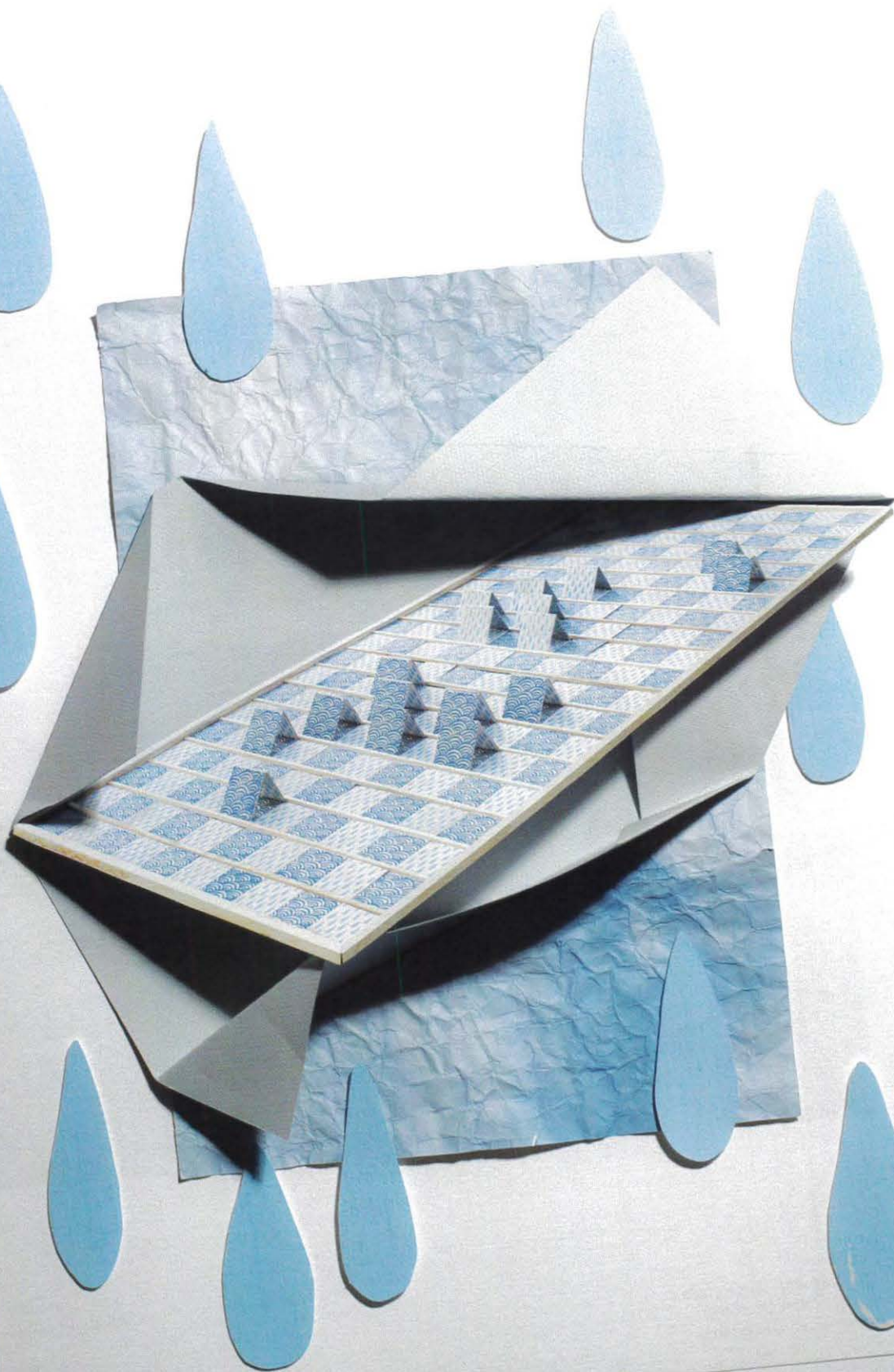

Tak til
CNC-fræsning - Riis Retails
3D-artist - Kim Olesen
Tømrer - Tom Dalsgaard

Materiale
Krydsfiner / tekstil

Mål
120 / 130 / 90 cm.

Maria Lyhne Grønaa
Industriel designer

Lisa Lundø Strøander
Illustrator

To sider af samme sag

Når du falder, vælter jeg også
og når du går,
så går jeg med.
Men
hvis du bliver,
så bliver jeg også.
Altid det samme,
Det samme
som dig.

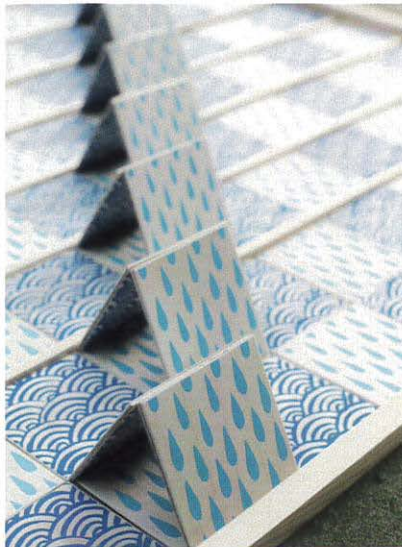
Two sides of the same coin
When you stumble I fall
and when you leave
I will follow
But
if you stay
then I will stay too
Always the same
the same
as you

Maria Lyhne Grønaa
Industriel designer

Lisa Lundø Strøander
Illustrator

Tak til
Frode Hansen

Materiale
Birketræsfiner / fyrretræ / serigrafisk tryk

Mål
I helhed 10 / 200 / 150 cm.

Den anden vej rundt

Vores opgave i forbindelse med projektet *Ikke tale, bare snakke* har adskilt sig fra designernes - da vi er fotografer og derfor har haft en anden tilgang. Vi har fotograferet de enkelte værker og derefter fortolket dem i form af collage.

Vi er vant til at arbejde todimensionelt og derfor har det været interessant at bruge collage som en ny udtryksform. Det har givet os mulighed for at fortolke og tilføje andre elementer, der er med til at danne historier.

Vi har skabt små universer for at se møblerne i et nyt perspektiv og hver collage er udformet med inspiration i de enkelte møbler. Et gennemgående element udspiller sig i form af dybde og 3D-effekt, og det er med til at give fine niveauer og skygger, der adskiller sig fra det udtryk, vi kender fra vores arbejde med fotografiet.

Form, farver, strukturer og materialer er med til at danne ramme og udtryk for collagerne. På forskellig vis har vi været optaget af at se efter ligheder, gentagelser og egenskaber - som for eksempel med møblet "Bordet Fanger", hvor tekstilet flyder bølgende ud fra bordet og dermed giver associationer til et stort brusene vandfald.

Konstruktion og design af møblerne har påvirket vores ideer og tanker og det har været vigtigt for os at give plads til det enkelte møbel, imens vores egen udformning, stil og koncept går igen i de 11 collager.

The other way around

Our assignment in relation to *Don't talk, just chat* has differed from that of the designers - as we are photographers and thus have had a different approach. We have photographed the individual works and then interpreted them in the shape of collage.

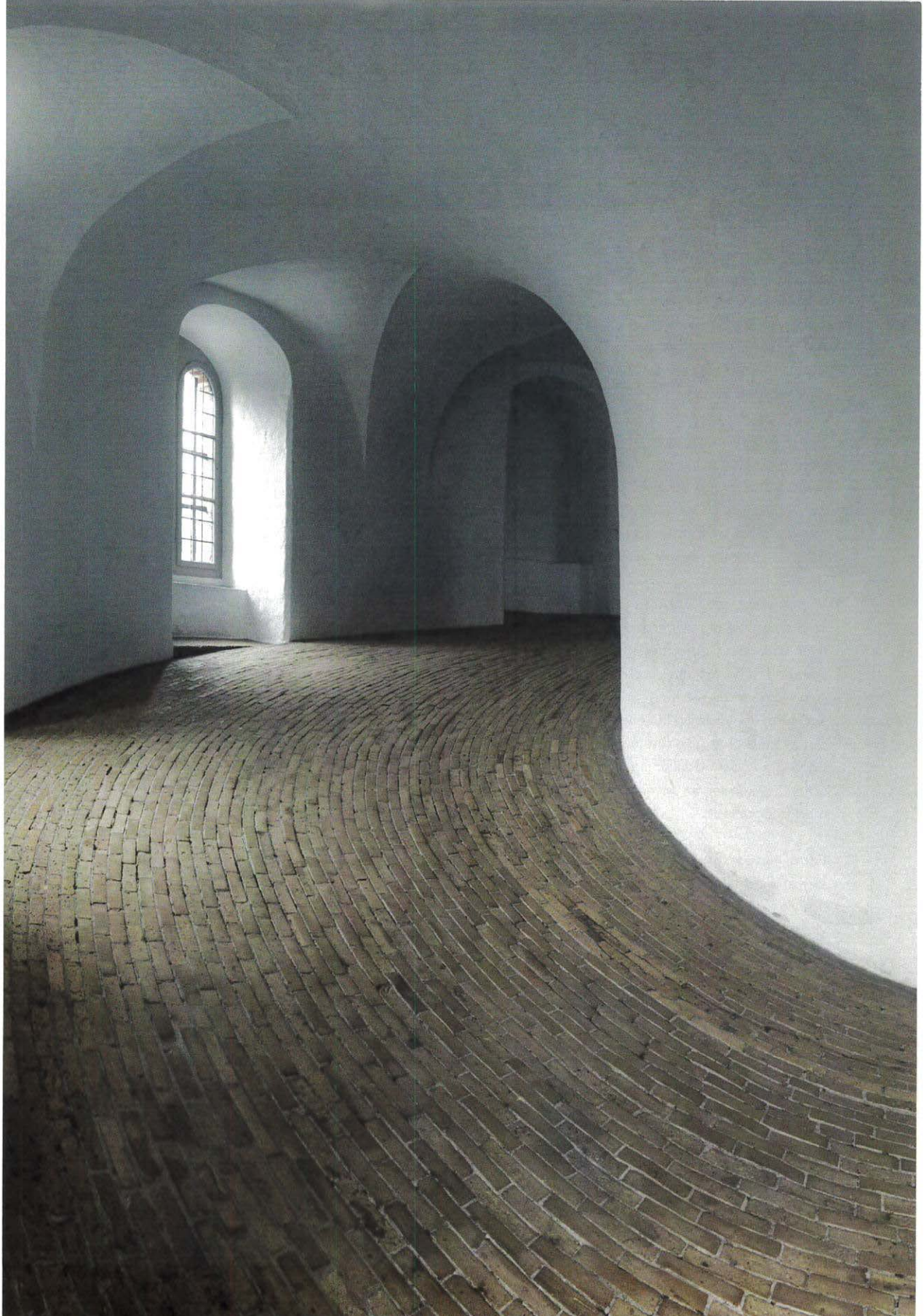
We are used to working two-dimensional and thus it has been interesting to use collage as a new form of expression. It has given us the opportunity to interpret and add different elements which take part in the creation of stories.

We have created small universes to experience the furniture from a new perspective and each collage is shaped using inspiration from each individual piece of furniture. A recurring element is depth and

a 3D-effect which contributes delicate values and shadows, which sets itself apart from the expression we are familiar with in our work with photography.

Form, colours and materials is part of what creates the frame and expression of the collages. We have been engrossed in looking for similarities, repetition and features in various ways - as eg. The furniture "Table Trap", where the textile flows and waves across the table and thus creates ideas of a great roaring waterfall.

The construction and design of the furniture has influenced our ideas and thoughts and it has been important for us to leave room for each piece of furniture, while our own expression, style and concept recur in each of the 11 collages.

UDDANNELSE

2008-2014: Cand.mag. i Kunsthistorie,
Københavns Universitet

ERHVERVSERFARING

2014-: Kunstformidler, Børnehuset,
Louisiana Museum for Moderne Kunst

2012-: Kurator og Projektleder, Rundkant

2012-2014: Studentermedhjælper, Børnehuset,
Louisiana Museum for Moderne Kunst

2013: Udstillingsassistent på udstillingen HOTSPOT
CLUJ i forbindelse med mit speciale, Arken Museum
for moderne kunst

2010-2013: Galleriassistent, LARM Galleri

Med udstillingen *Ikke tale, bare snakke* har det været interessant at opleve hvordan et fokus på narration og proces, frem for på produkt og marked, har sprængt rammerne for designeksperimenter, der ligger sig mere op af et formsprog, som jeg kender fra min kunsthistoriske baggrund.

Jeg tror på, at der ligger et stort uudforsket potentiale i at undersøge, afprøve og udvide grænserne mellem kunst og design. Ved at gentænke designtraditioner og -processer, er Rundkant med til at skabe design, der beriger vores hverdag.

ANN-KATHRINE MYRVANG SKJØDT (1987)

+45 30285389

annkathrinems@gmail.com

UDDANNELSE

2011-2013: Cand.mag. i Æstetik & Kultur, Aarhus Universitet

2008-2011: Bachelor i Designkultur & Økonomi, Syddansk Universitet

ERHVERVSERFARING

2014: Kuratorisk assistent ved HEART - Herning Museum of Contemporary Art

2013: Kurator & Projektleder ved Rundkant

2012-2014: Assisterende galleribestyrer ved Lunchmoney Gallery i Aarhus

2012-2014: Koordinator og omviser ved Kunsthall Aarhus

Designforeningen Rundkant var afsæt for mit specialeprojekt om, hvordan spirende designere krydser grænsen til kunst og følgelig indgår i en ny møbeltradition, Design Art. Jeg kuraterede udstillingen Crossover Chairs med værker fra Rundkants debutudstilling Kvinde, kend din Kropsholder. Udstillingen, der var en praktisk dimension til mit speciale, befandt sig i Kunsthall Aarhus i maj 2013.

At være en del af Rundkant, som en eksperimenterende designforening, er i tråd med min faglighed, der befinder sig mellem design og samtidskunst.

Et eksempel på dette er 2014-udstillingen i Rundetaarn, Ikke tale, bare snakke, der består af hybride møbelfortolkninger, hvor publikum oplever dette grænseoverskridende univers, hvis formål er at nuancere beskerens syn på møbeldesign.

SARA STAUNSAGER (1988)

+45 55553796

sara@staunsager.dk

MALENE SKOU ANDERSEN (1985)
 +45 60615650
 malene_skou_andersen@hotmail.com

UDDANNELSE

2014: Kandidatstuderende, AU - Aarhus School of Business and Social Sciences.

MSc Economics & Business Administration - Marketing (cand.merc)

2011-2012: Udveksling på TUM Business School (Technische Universität München). Consumer Affairs linjen, en del EURECA programmet, som er støttet af EU-kommissionen.

2010: Bachelor – BSc. Business administration and modern languages (English).

AU - Aarhus School of Business

PRAKTISK ERFARING

2014: Rådgivning og styling for Ravns Magasin, Roskilde

2012- : Field Marketing Assistant, Schneider Electric Danmark A/S

2012: Praktik, Marketing Communication, Schneider Electric Danmark A/S

1999-2011: IDEmøbler/IDdesign A/S. Ansat med forskellige ansvarsområder gennem årene.

Har varetaget mange stillinger, lige fra boligstylist og sælger til kundekonsulent.

Jeg er æstetiker. Punktum. Og trods min økonomiske baggrund er jeg både visuel, følsom og nysgerrig. Jeg nyder at iagttage og lider nok af en form videbegær. Jeg elsker en god historie og gør en dyd ud af at fortælle den videre.

ANNE LOUISE BAHN (1977)
 +4524945747
 anlou1277@hotmail.com

UDDANNELSE:

2011: Tekstildesigner, MA,
 Danmarks Designskole

2004: Lærer fra N. Zahles
 Seminarium

PRAKTISKERFARING:

2014: Underviser i billedkunst på
 læreruddannelsen Zahle

2013: Soloudstilling på Gladsaxe
 Bibliotek

2013: I praktik på Aros Junior,
 Kunstmuseet i Århus

2013: Kvinde kend din Kropshold-
 er, Rundkant udstilling i på Trapholt

2012: Kunstnernes efterårsudstil-
 ling på Den frie udstillingsbygning

2012: Sensing the North - en skan-
 dinavisk designudstilling i Jordan,
 Amman

2012: Kvinde kend din Kropshold-
 er, Rundkant udstilling i
 Carlsberghallerne

2011: Danmarks Designskoles
 afgangsudstilling

2011: I praktik hos scenograf Helle
 Damgård

2010: I praktik hos Tekstildesigner
 Isabel Berglund

2010: Visuals til START - festival på
 Vesterbro

2009: Udstilling af BA - projekt

i Art Rebels showroom under
 modeugen

Som tekstildesigner er jeg er
 optaget af materialers muligheder
 og farvers kraft og virkning og
 anvender forskellige tekstile teknik-
 ker, som vigtige virkemidler i mine
 fortællinger. Jeg arbejder ofte
 konceptuelt og har en eksperimen-
 terende og undersøgende tilgang
 til mine projekter, hvor jeg sjældent
 kender målet på forhånd. I mit
 arbejde er der ofte fokus på en
 sanselige oplevelse, der ligger op
 til undren og eftertanke.

–
ANNE BRANDHØJ HANSEN
(1984)

+ 45 2461 5557
 mail@annebrandhoej.dk
 www.annebrandhoej.dk

UDDANNELSE

2010-2015: Kunstakademiets
 Designskole, København

2012: udvekslingsstuderende på
 Rhode Island School of Design,
 USA

2009-2010: elev på Borups
 Højskole, København

2006-2008: Professionsbachelor i
 Human Ernæring, Århus

PRAKTISK ERFARING

2014: praktik hos I'm a Kombo,
 København

2013: udstiller på Gdynia Design
 Days, Polen

2012: Udstiller på UPcoming,
 Formlandup/Graded, Herning

2010-2013: Grafisk designer hos

Den Røde Baron

2008-2014: Freelance projektleder
 hos Frugtformidlingen

Mad og design er mine to
 primæreinteresser. Mit design-
 arbejde er ofte en kombination
 af disse to felter. Enten i form af
 produktdesign, der relaterer sig til
 madlavning eller spisning, eller
 oplevelsesdesign, hvor både mad
 og design er en del af oplevelsen.
 Jeg har en håndværksmæssig
 tilgang til både mad og design.
 Jeg nyder at lære nye håndværk
 og skabe ting med mine hænder.

–
CECILIE MARIE SKOV (1984)

+ 45 2491 0756
 cecilie_ms@hotmail.com
 cargocollective.com/cecilie

UDDANNELSE

2011 – 13: Cand. Design i Kom-
 munikationsdesign, Designskolen
 Kolding

2008 – 11: BA of Art –
 Designskolen Kolding

2008: Skolen for kunst og design

ERHVERVSERFARING

2013 - nu: Grafisk designer ved
 Kommunikation og PR bureau
 Mannov

2012 - nu: Grafisk designer ved
 Foreningen Rundkant

2012: Det Jyske Kunstakademi
 - Grafisk tilrettelæggelse og design
 af afgangskatalog 12

PRAKTIK

2011: DR Design

2007: Smidstrup

FRIVILLIGT ARBEJDE OG ANDRE
RELEVANTE AKTIVITETER

2013: Formland UP/GRADED
Autumn 2013

Nomineret til : Bedste Upcoming
designer

2013: Afgangsudstilling - Design-
skolen Kolding, Kolding Hus

2012: International design camp,
Kolding
Nudge – Designing positive
behaviour

“Jeg arbejder med at designe
budskaber, som skal skabe tanker
og engagement hos beskueren.”

–
**CHARLOTTE BODIL
HERMANSEN (1980)**
charlotte@charlottebodil.dk
charlottebodil.dk

UDDANNELSE

Bachelor og Master ved Design-
skolen Kolding, institut for produkt.

PRAKTIK

Fritz Hansen, Designafdelingen.

FOKUS

Sanselighed og legende tilgang
til proces og design er mit fokus.
Oplevelsesorienteret design
– uventet materiale stimuli og
bevægelse af sanser. Udvikling
på djærve materialer, restproduk-
tion, skind, pels og anderledes
materialesammensætning er mine
speciale områder. Intuition, mod
og udfordring af vanetænkning
er min drivkraft samt fokus på
håndværkstankegang i industriel
fremstilling.

FONDE, LEGATER & PRISER
Bolidfonden Kuben/Spirekasse
Prisen, 2014

Vinder af Den Gyldne Pelsnål, 2011
ved Kopenhagen Fur, Homewear
kategorien.

Gerda Hennings Mindelegat, Otto
Bruuns Fond, Klint-Fonden,
Familien Hede Nielsens Fond

UDSTILLINGER

2014: The Tube, Il Salone Milano

2013: Skovbo Kunststudstilling,
Borup

2013: Formland Upcoming,
Masterprojekt Instinkt 2

2013: Afgangsudstilling - Design-
skolen Kolding, Kolding Hus

2013: Trapholt, Moderen

2012: Created4Kids, Spinderi
Hallerne i Vejle

2012: Kvinde, Kend din
Kropsholder – Rundkant, Ny Tap
Carlsberg

2011: Trapholt, Den Gyldne
Pelsnål, homewear vinderprojekt

2010: My Ecco-shoe

–
**CHRISTIANE HELSTED JUUL
(1985)**
+45 22587336
mail@christianejuul.dk
www.christianejuul.dk

UDDANNELSE

2009 – 2013: Fotograf – uddannet
hos Erik Bjørn & Kompagni A/S /
Københavns Tekniske Skole.

2006 – 2007: Kunstfotografi –
Københavns Film og Foto Skole,
Rampen.

UDSTILLINGER

2013 Afgangsudstilling - KTS -
KPH Volume – København.

2012: “American Identity” - Carls-
berg Skydebane – København.

2008: “Gaden er Din”
Blekingegade – København.

2006: Afgangsudstilling -
Københavns Film og Foto Skole
Raahuset – København.

2006: Udstilling - Københavns
Film og Foto Skole – Københavns
Museum.

KUNDER / PUBLIKATIONER

Läkerol, Shure, COVER, Ganni,
Organisationen Familier med
Kræftfratte Børn, Dansk Handicap-
forbund, I.D. International Design
Magazine, InMind, Kåre Frandsen,
FACO, The5Wall by Trine Krist-
offersen, TWR by Tine Winther
Rysgaard.

Jeg bliver inspireret i mødet med
mennesker, - hvor de færdes og
hvad de kommer fra. Jeg bliver
fanget af lys, - af usædvanlige,
uvante og til tider mørke steder og
når jeg ser farver og kompositioner,
som har noget finurlighed over sig.
Jeg arbejder med fotografiet
kunstnerisk såvel som kommercielt
og samarbejder derudover løbene
på projekter med forskellige
designere.

–
CHRISTINA HANSEN (1986)
+4528444970
christinahansen@gmail.com

christina-hansen.dk

UDDANNELSE

2014: Igangværende Master ved Designskolen Kolding, Industrielt Design

2014: Grundforløb på Møbelsnedkeruddannelsen, KTS København

2012: Udveksling på Konstfack i Stockholm, på linjen Interior Architecture & Furniture Design

2011: Bachelor ved Designskolen Kolding, Industrielt Design

ERHVERVSERFARING

2014: Ansat som studentermedhjælper hos Republic of Fritz Hansen

2013: Praktik hos Republic of Fritz Hansen

2011: Praktik hos designbureauet Femmes Regionales

Mit designfaglige interessefelt spænder vidt, indenfor både produkt, møbel og rum, koncepter, grafisk design og events. Tilgangen i mine projekter er en undersøgende og eksperimenterende proces, hvor jeg udforsker materialer, form og udtryk. Jeg er analytisk og konceptuelt tænkende, med fokus på både helheden og detaljen.

I mine projekter forsøger jeg at skabe sanselige, æstetiske og interessante fortællinger som kommunikerer med mennesker og inviterer dem ind i et spændende og interessant univers.

CORNELIA GRAMKOW (1985)

+ 45 31266563

mail@corneliagramkow.dk

www.corneliagramkow.dk

UDDANNELSE

2007-2011: Uddannet fotograf hos Juul, Stæht & Bengtsson fotografi

2006-2007: Kbh film & fotoskole, Rampen

UDSTILLINGER

2006: Kbh film & fotoskole, Rampen, Københavns Bymuseum

2006: "Spring forward - fall back" - Kbh film & fotoskole, Rampen, Huset i Magstræde

2009: #12 N.Y.C - kts - Kbh Kødbyen

2010: Art Against Injustice - The Meatmarket - Kbh Kødbyen

2010: 3års udstilling- kts - Kbh Carlsberg

2011: Afgangsudstilling - kts - Kbh Kødbyen

2011: Copenhagen Photofestival - Gallery Naboløs. Kbh Carlsberg

ØVRIGT

2010: Vundet 2. pladsen i Toyotas iQ fotokonkurrence.

2011 - : Ingået samarbejde med Galleri Naboløs, hvor jeg viser og sælger mine værker

2014: Medlem af designgruppen Rundkant.

Det sidste års tid har jeg bl.a. arbejdet for kunder som: Läkerol

(kampagne - "Smag er smuk") Telenor - KEA - Ganni - Designers Remix - MO Christianshavn - ALIS. Det der gør fotografiet spændende og nærværende for mig, er bl.a. at fange og skabe stemninger - om så det er portrætter af mennesker, tomme rum og steder, naturen, eller mere kontrollerede og iscenesatte billeder. Som freelance fotograf arbejder jeg hovedsageligt med kommercielle opgaver, men det er vigtigt for mig også at dyrke mine egne personlige projekter. Jeg har stor interesse i at undersøge et emne og ud fra det skabe historier gennem mit fotografi.

EMILIE DISSING WIEHE (1988)

+45 24443708

emiliewiehe@hotmail.com

UDDANNELSE

2009-2012: Bachelor ved det Kongelige danske Kunstakademi, skolen for design, tekstil design.

2007-2008: elev på Holbæk Kunsthøjskole. Kurser i Maleri, tegning, skriveværksted, lydinstallation samt keramik.

PRAKTISK ERFARING

2014: Medarrangør og deltager i designworkshop med tunesiske kvinder i Menzel Bourguiba, Tunesien.

2013+14: Designer for H&M på Roskilde Festival, design af accessories og t-shirts.

2013: Udstilling "Små Uldne Venner på børnebiblioteket", Helsingør Kulturværft.

2012: World Design Summer Camp i Hong Kong

2012: Stockholm Furniture Fair – med møblet Wool on Fence på Designskolens stand i Greenhouse.

2010: Kostume- og setdesigner på novellefilmen Super Love, støttet af filmværkstedet.

Mit designarbejde tager ofte afsæt i et naivt og legende univers, med hovedfokus på sanselige oplevelser og de fortællinger der opstår i mødet mellem former, farver, mønstre, materialer og teksture. Ofte er det med henblik på hverdagslivet, hvor de funktionelle elementer ligeledes spiller en vigtig rolle.

–
HELLE SVEISTRUP CLAUSEN
 (1985)
 +45 25882261
 roedmelle@hotmail.com

UDDANNELSE

2011-15: overbygning på Det Kongelige Danske Kunstakademi, skolen for Design

2008-11: BA i Arkitektur, Det Kongelige Danske Kunstakademi, skolen for Arkitektur

2008: 6 mdr på Holbæk Kunsthøjskole

PRAKTISK ERFARING

2014: Designer for H&M på Roskilde Festival, design af t-shirts.

2014: Idékonkurrence - 'Trash or Treasure', 1 præmie.

2012: Udstilling - 'Kvinde Kend din Kropsholder', Rundkant, Carlsberg.

2011: Praktik ved Rosan Bosch Aps

2011: Udstilling - skoleprojekt med rattan stole, Bella Centret.

2011: Kostume- og setdesigner på novellefilmen 'Wanker', støttet af Filmværkstedet

2010: Kostume- og setdesigner på novellefilmen 'Super Love', støttet af Filmværkstedet

2009: Udstilling og konkurrence - DDC's 'Showhow - sustainable design with a loving touch', Talent-show - 1 præmie.

Kort sagt så arbejder jeg i krydsfeltet mellem kunst, design og arkitektur, men altid med stor respekt for og inspiration fra naturen - både i form af bæredygtighed men også dens organiske formunivers.

–
JOHANNA MAGORIA (1980)
 +46 736464028
 johannamagoria@gmail.com
 www.johannamagoria.com

UDDANNELSE

2010 - 2013: MA i Visuel kommunikation ved Det Kongelige Danske Kunstakademi, København.

2007: Udvekslingsstuderende på Rietveld Academie, Amsterdam

2005 - 2008: BA i Design, HDK (Högskolan för design & Konsthantverk),

GÖTEBORG USTILLINGER OG PRAKTISK ERFARING

2014 – idag. Kreativ medlem i Gungun, designshop & studio, København

2014 Bergaskolans konstförening, udstilling, Limhamn.

2014: Form/ Design Center, butik/ udstilling, Malmö

2013-2014: Young Swedish Design Award, International vandred- udstilling 2013 Max A5, udstilling, København

2013: Blickfang. International Design Exhibition. Finders Keepers.

2013 – idag: Billedeskolelærer, Dragør Musik og Kulturskole

2013 Afgangsudstilling, Det Kongelige Danske Kunstakademi, København

2008: Praktik hos Krijn Krijn Christiaansen & Cathelijne Montens, Amsterdam.

Jeg har en bred uddannelse inden for design og bevæger mig derfor naturligt og ubesværet imellem forskellig design-discipliner. De seneste par år har jeg hovedsagelig fokuseret på grafiskdesign og illustration, detaljer og komposition har været dominerende i mit visuelle udtryk. Centrale temaer har været overvejelser og tanker omkring miljø og sociale aspekter - gerne med en let humoristisk undertone.

–
JULIE DAMHUS (1985)
 +45 22914792
 madsenjulie@hotmail.com
 www.juliedamhus.blogspot.dk

UDDANNELSE

2007-2008: Billedskolen for Kunst og design, Århus

2011: Udveksling på Emily Carr University of art + design i Vancouver, Canada

2014: MA fra Designskolen Kolding i industrielt design

PRAKTISK ERFARING

2012: Praktik hos arkitektfirmaet Friis & Moltke i designafdelingen, Århus

2012: Praktik hos Pottemager Lars Henrik Kähler som keramik

2014: Ansat hos Bønnelycke, Århus

UDSTILLINGER

2010: DMY i Berlin

2013: Formland UPcoming

2014: Koldinghus afgangsudstilling fra Designskolen Kolding

2014: Kunsthåndværkerudstilling Fussingø

Hvert materiale taler for sig selv og har unikke egenskaber. Jeg prøver at udforske og afprøve forskellige materialer og bruge dem i nye sammenhænge. Der, hvor det ægte og rene udtryk kommer frem, er i de naturlige materialer, som har en dybde og en historie at fortælle. Den historie vil jeg gerne have frem i mit design! Jeg arbejder hovedsageligt indenfor livsstilsprodukter, møbler og keramik.

–
KATHRINE HENNEBERG (1988)
kathrinehenneberg@gmail.com
 +45 28951988
byhenneberg.com

UDDANNELSE:

2014: Cand.design, tekstil

Januar-juni 2013: Praktik hos Gabriel A/S

2013: Praktik hos lysdesigner Jesper Kongshaug

2012: Bachelor i tekstil, Designskolen Kolding

2009: Den Skandinaviske Designhøjskole, mode og tekstil

DESIGNFILOSOFI

“Settings”-knappen er noget af det bedste jeg ved. Jeg elsker, når jeg selv kan få lov til at præge et produkt og ændre det, så det bliver ‘mit eget’.

Denne glæde overfører jeg til mine designs, som oftest er multifunktionelle.

Jeg er tekstildesigner med et twist. Jeg arbejder i et spændingsfelt imellem kunsthåndværk, design og industriel produktion.

–
KATRINE MARIE NIELSEN (1983)
 +45 60618903
katrinemarienielsen@hotmail.com
www.katrinemarienielsen.dk

2014: Udstillet i huset i Asnæs, Odsherred, DK.

2014: Fast Freelance tegner på Bagsiden af avisen Politiken.

2014: Freelance tegner til avisen Information.

2013: Uddannet illustratør, visuel kommunikation (MA) fra Danmarks Designskole, Kbh.

2012: Udvekslingsophold til Tyskland på ‘Hochschule für angewandte Wissenschaften Hamburg’ v. tegneserietegnere Anke Feucktenberg, Stefano Ricci og illustratør Einar Tyrkowski.

2012: Praktik ved illustratør Lillian Brøgger.

2012: Praktik på ‘Politiken’ som avistegner ved Philip Ytournal.

2010: 3 mdr. ophold i New York. Undersøgelse af amerikansk illustration.

2008: 6 mdr. rundrejse til Syd- og Mellemamerika. Et forsøg på at komme væk fra den nordiske minimalisme.

2004: Kunstlinien på Krabbesholm Højskole.

Katrine Marie Nielsen får sin inspiration fra verden omkring hende. Hun elsker at observere mennesker og forestille sig deres hverdag, drømme tanker og meget mere. Katrine Marie Niensens fortællinger tager altid afsæt i virkeligheden, for virkeligheden overgår ofte den vildeste fantasi. I hendes arbejde benytter hun sig i stor grad af humor og ironi.

–
KERSTIN KONGSTED (1985)
 +45 25190782
kerstinkongsted@gmail.com
www.cargocollective.com/kerstinkongsted

UDDANNELSE

Arkitekt MAA fra Studio MAD, Arkitektskolen Aarhus

PRAKTISK ERFARING

2014 Indretning af Hørning Ungdomsklub

2013 Praktik hos ARABESCHI DI LATTE i Milano

NOMINERINGER, LEGATER OG KONKURRENCER

2014: Modtager af VOLA legat på 15.000 for mit afgangsprøje "et spisestel"

2012: Nomineret til "Danish Talent Award 2012" hos Dansk Design Center

2011: Nomineret til "Den Gyldne Pelsnål" i kategorien Homeware

2011: Vinder af konkurrence om ny Smart Phone App for eBay&Boblr

UDSTILLINGER

2014: Deltager i udstillingen "Shelf Life" hos Design Works Gallery

2014: En del af "Dare to" udstillingen på Galleri VESS arrangeret af Design Works Gallery

2014: Afgangsudstillingen & RIBA-udstillingen på Arkitektskolen Aarhus

2014: RUNDKANT på Formland

2013: DMY Berlin med Studio Design, Arkitektskolen Aarhus

2013: Trapholt med RUNDKANT

2012: Formland med Studio MAD, Arkitektskolen Aarhus

2012: Dansk Design Center - Danish Talent Award

2012: Carlsberghallerne med RUNDKANT

2012: Illum / Vesthimmerlands Museum / Trapholt / Utzon Center / Spinderihallerne med "Den

Gyldne Pelsnål" - Kopenhagen Fur

Som færdiguddannet Arkitekt fra Studio MAD, har jeg en bred erfaring indenfor flere fagområder spændende fra design, grafik, model making og skitsering. I løbet af min studietid har jeg arbejdet med designmæssige og arkitektoniske problemstillinger indenfor arkitekturens forskellige skalaer med fokus på materialer og formgivning gennem model og making 1:1. Jeg har en eksperimenterende tilgang til faget og arbejder målrettet og struktureret gennem hele designprocessen, hvor der er fokus på materiale, komposition og koncept.

– **KITT STUART SCHWENN (1983)**

+45 51601583

kittschwenn@ofir.dk

www.kitts.mono.net

UDDANNELSE

2013: Tekstildesigner, MA, Kunstakademiets Designskole

PRAKTISK ERFARING

2014: Farvekonsulent/designer på kortfilmen "Rastløs"

2013: Afgangsudstilling, Kunstakademiets Designskole

2011-2014: Mønstre og artworks til Soft Gallerys kollektioner

2011: Praktik hos Soft Gallery

2010: Praktik hos Ivana Helsinki, Finland

2010: Praktik, hos tekstildesigner Isabel Berglund

2010: Mønsterkollektion SS11,

FW11/12, SS12, børnetøj, Serendipity organics.

2009: Udstilling af BA projekt hos Artrebels showroom under Copenhagen Fashionweek

Ud fra en eksperimenterende og kunstnerisk tilgang, arbejder jeg med tekstil, installation og illustration. Jeg er optaget af samspillet mellem materialer, form og farver og arbejder ofte med en fortælling bag, og i mine værker. Jeg finder som regel inspiration i hverdagens skævheder, og udtrykker mig i et fabulerende og uformelt univers.

– **LENE ROEHRIG KJÆR (1981)**

www.leneroehrig.dk

UDDANNELSE

2006-2009: Glas- og keramikskolen på Bornholm, Nexø

2002-2005: Faglærer i keramik, Seminariet for Kunst og Håndværk, Kerteminde

PRAKTIK

2008: Praktik hos keramikker Pekka Paikkari, Arabia, Helsinki, Finland Artist in Residence

2010: Project Network, International Ceramic Research Center Guldagergaard, Skælskør

2009: Artist in Residence, Petersen Tegl A/S, Broager

FOREDRAG OG WORKSHOPS

2012: Underviser, "site specific art", Kunstakademiets Designskole, Bornholm

2011: Foredrag, Kunstakademiets Designskole, Bornholm

2011: Udlændinge service, Hotel Scandia, København

ANSÆTTELSE

2010 -: selvstændig

2010-11: Underviser i keramik, AOF, København

UDSMYKNINGER

2013: Skolegårds udsmykning, Grønnemoseskole, København

2012: Keramisk frise, Sydhavnspoteket, København

UDSTILLINGER

2012: "Forskydninger- keramiske rum", Danmarks keramik museum Grimmerhus, Middelfart

2009: European Ceramics - 12 th Westerwald prize 2009, Höhr-Grenzhausen, Tyskland

2009: Bornholms kunstmuseum, Rønne

LISA STRØANDER (1978)

+45 60677282

lisarts@gmail.com

www.lisastroander.dk

UDDANNELSE

2008 - 2013: Danmarks Designskole, Visuel kommunikation, illustration og grafisk design

2005 - 2008: Billedskolen, (idag KBH Kunstskele) maleri

2001 - 2002: Kbh Teknisk skole, bogbind, tegning, maleri og tryk

PRAKTISK ERFARING

2012: Praktik, Helle Vibeke Jensen, Wendy Plowmand

2009: Praktik, Klaus Albrechtsen (Tilknyttet Albrechtsens Galleri, CMYK KLD. & KBH Kunstskele)

Mit arbejde med illustration og udklip opstår ofte på baggrund af enkelte ord eller sætninger, jeg hæfter mig ved, som afstedkommer en visuel kontekst. Andre gange er det omvendt, så er det billedet der fører an og skaber et ord eller en sætning. Jeg kan godt lide ord... Udklipsteknikken giver mig muligheden for at illustrationerne kan få en tre-dimensionel form og et rumligt udtryk, hvor positive og negative rum kan skabe dybde, skygger og kontraster. Herved kommer illustrationen ud af den traditionelle to-dimensionelle form, hvilket jeg finder interessant.

LÆRKE THORST BALSLEV (1986)

gulsofa@gmail.com

cargocollective.com/larke

2014: Designkonsulent ved Design to Innovate

2013: Designer ved Laboratoriet for Social Inklusion, Kolding

2013: Kandidat ved Designskolen Kolding

2012: Praktik ved N55, København

2011-12: Udveksling ved Design Academy Eindhoven, Holland

2011: Bachelor ved Designskolen Kolding

2008: Skolen for kunst og design

2003: Student ved Katedralskolen Aarhus

MARIA LYHNE GRØNAA (1986)

+45 60226023

m@groenaa.com

www.groenaa.com

2011-nu: Formand for Rundkant

UDDANNELSE

2014: MA i Industrielt design, Designskolen Kolding

PRAKTISK ERFARING

2014: Udstilling, Der er noget om snakken, Aarhus

2014: Afgangsudstilling, Kolding Hus

PRAKTIK

2013: Christina Liljenberg Halstrøm

2013: Superobjekt v/ Tina Midtgaard

2013: Museumsbygningen v/ Banja Rathnov

UDSTILLINGER

2013: Mindst ét minut! på Nivaagaard, Nivå

2012: Udstilling, Kvinde, kend din Kropsholder, Rundkant

Jeg finder det besværlige særligt dragende og siger aldrig siger nej til en udfordring, da jeg ynder at udvikle min faglige kunnen såvel som min person. Min primære drivkraft er en nysgerrighed, der oftest omhandler et emnes kontekst - dette væres sig materialet, teknikken eller fortællingen - samt det at undersøge grænsefeltene mellem design og kunst / psykologi / antropologi.

Jeg værdsætter tværfagligt samarbejde; dansen for at finde et fælles fodsted, at skabe i fællesskab og lære af andres fagligheder og erfaringer.

–
MARIA ROKKEDAHN NØRHOLM (1986)
 +45 23452752
 mariarokkedahl@gmail.com
 www.choose-me.dk

UDDANNELSE

2013: MA, Designskolen Kolding, i tekstil design

2014: Grundforløb som metalsmed på KTS

2011: Udveksling på London College of Fashion, Fashion Jewellery

2007: Elev på den Skandinaviske Designhøjskole, Mode & tekstil design

PRAKTISK ERFARING

2014: Praktik hos I Tråd med Verden

2014: Designer for H&M på Roskilde Festival

2013: Afgangsudstilling på Kolding Hus

2013: Udstilling på UPcoming, Formlandup/Graded, Herning

2011: Praktik hos Normann Copenhagen

2010: Praktik hos Boligstylist Mette Helena Rasmussen

2010: Vinder af den Gyldne Pelsnål, i kategorien accessories.

Inspiration finder jeg oftest igennem forsøg med materialer og i dagligdagens øjeblikke. Værktøj som: intuition og tilfældighed benytter jeg til at stole på at processen langt hen af vejen gerne må forblive åben. Det der optager mig er strukturer og overflader, materialerne må gerne være atypiske indenfor tekstilfaget. Det er vigtigt, at mennesker kan bruge de ting, jeg designer, og derfor er funktionalitet et af mine nøgleord, mens jeg forsøger at placere mig i spændet mellem det kunstneriske og kommercielle. Mit ønske er at udfordre mine kompetencer indenfor tekstil og smykkehåndværk og udvikle designs i en skæv, men brugbar genre.

–
NAIJA NYGAARD (1985)
 +45 30228612
 naija_nygaard@hotmail.com
 www.lumenlux.dk

2014: Lumen & Lux, ejer af designvirksomhed

2014: Citelum, projektassistent, byanalyse og fotografisk registrering af lys

2014: Coop, screener af møbler til kommende møbeludstilling om FDB-møbler

2014: Stevns Kommune, komplet designløsning af belysning til ny multihal

2013: PLH Arkitekter, praktikant, design/skitsering af LED-armatur til kunde

2013: Pio Diaz Studio, lysdesigner og udstillingskoordinator

2013: Rigshospitalet, armatur-design til receptionsområde med lyddæmpende funktion

2013: Cand.design, industriel design, Designskolen Kolding

2012: Willem de Kooning Academy, Rotterdam, udvekslingsophold på Spacial Design med speciale i Urban Planning

2012: Farmateket, Randers, praktikant, udvikling af butikskoncept med bl.a. lysdesign, grafik og produktudvalg.

I mit arbejde tager udgangspunkt i brugerne, som skal færdes i og omkring min designløsning. Ved at observere omgivelserne og brugerne får jeg et afsæt for mit design og skaber en løsning som både rummer smuk formgivning og funktionalitet. Lys er for mig essentielt for at skabe en god rummelig oplevelse. Derfor er jeg også fascineret af lyset evne til at påvirke dets omgivelser og ikke mindst den menneskelige psyke. Mine designs er ofte præget af min industrielle baggrund, hvor jeg har en forkærlighed for komplekse maskiner og samtidig bløder formgivningen op med bløde former og leg med materialer.

–
NINA WASLAND (1984)
 +45 21184261
 nina@wasland.dk

UDDANNELSE

2013: Master i grafisk design, Designskolen Kolding

2007 – 2008: Den Skandinaviske Designhøjskole, grafisk design & illustration

2004 – 2006: Kunstsolen i Rogaland, kunststudier

ERHVERVSERFARING

2014: Praktik, Visuel Optur, grafisk & rumligt design

2013: Designvejleder, DM i Design for unge

2012: Workshop assistent, Smil, silketryk

2012: Praktik, Drucksalon, silketryk

2010: Kreativ workshop, DM i Tegning, koncept & kommunikation

2007: Produktionsassistent, Keno Reklame

2004 – 2006: Kurator, Galleri Folken, frivilligt arbejde

UDSTILLINGER

2014: Formland UP/coming med 'Kvinde kend din kropsholder', Rundkant, Formland Spring '14

2013: 'Paper Works', Galleri Væg, installation af 3D plakater
2013: Formland UP/coming med afgang-sprojektet 'The Chemistry of Natural Colours', Formland Autumn '13

2013: 'Graduation 2013', Designskolen Koldings afgangsudstilling, Koldinghus

2013: 'Kvinde kend din kropsholder', Rundkant, Trapholt, installation

2012: 'Natural Colours', Drucksalon, soloudstilling

2012: 'Kvinde kend din kropsholder', Rundkant, Carlsberghallerne,

møbeldesign & udstillings build-up

2006: Kunstsolen i Rogalands afgangsudstilling, Stavanger Kulturhus, fotografi & tegning

NOMINERINGER

2013: Nomineret til Upcoming Designer Award, Formland '13

Jeg er en konceptuelt stærk grafisk designer, der trives med benspænd og nye udfordringer, og er af natur optaget af at fortælle historier med det jeg laver. Jeg fascineres af mit fags enorme muligheder, og netop dét, at kunne arbejde i det krydsfelt, hvor nye muligheder og konstellationer opstår, synes jeg er rigtigt spændende. Udover dette udspringer ofte mit design fra hands-on og håndværksmæssige eksperimenter, hvor det tilfældige og ukontrollerbare guider min proces.

– SIGNE MÅRBJERG THOMSEN (1986)

+45 61319111

signemaarbjerg@gmail.com

www.signemaarbjerg.dk

ERHVERVSERFARING

2014: Adfærdsdesigner for Lolland Kommune.

2014: Adfærds- og grafisk designer for Københavns Kommune, Byens Fysik.

2014: Udstillingsdesigner ved Nr.52. Showroom for Vvorks Gallery og Nina Meldgaard Studio.

2014: Industriel Designer for Ege i forbindelse med udstillingen The Tube, Designskolen Kolding.

2013: Forskningsassistent ved Designskolen Kolding. Samarbejde med Sygehus Lillebælt.

2013: Designassistent ved INudgeYou.

2011: Medstifter af Rundkant.

2011: Praktikant ved Laboratoriet for Social Inklusion, Designskolen Kolding.

FORSKNINGSARTIKLER

2014: Designing for Democracy: Using Design Activism to Renegotiate the Roles and Rights for patients, DRS2014

UDDANNELSE

2011 - 2013: MA Interaktions Design, Designskolen Kolding.

2012: Udveksling på Copenhagen Institute of Interaction Design.

2008 - 2011: BA i Industriel Design, Designskolen Kolding.

Adfærdsdesigner er min uofficielle titel. Jeg bruger min designfaglighed til at udvikle løsninger, der tager højde for særlige behov i specifikke situationer.

Min tilgang er antropologisk. Jeg observerer og interviewer for at finde ind til kernen af problemet. Dette er i mine øjne med til at skabe grundlag for relevante løsninger.

– STINE LUNDGAARD WEIGELT (1978)

+45 21401091

s_lundgaard@yahoo.com

http://thefolio.org/
search-profiles?user_
name=Stine+Weigelt

UDDANNELSE

Cand.design i industrielt design,
Designskolen Kolding, 2014

Beklædningsdesigner, Design
Instituttet, Aarhus, 2003

PRAKTISK ERFARING

2013: Praktik, Per Guldbrandt,
Spinderihallerne Vejle

2013: Praktik, Trip Trap, Aalborg

2012: In Between, netværks ar-
rangement i samarbejde med
Gastronaut Per Guldbrandt

2004-08: Tekstil designer / strikker,
Strange Kollektion, Ry

UDSTILLINGER OG

KONKURRENCER

2014: Udstilling - Lunch Money
Gallery, Aarhus

2014: Udstilling - Kolding Hus,
Kandidat afgangsudstilling,
Kolding

2014: Udstilling - Upcoming, Form-
land UP/Graded, Herning

2013: Konkurrence - FSC design
award, Aller Huset, København

2013: Udstilling / konkurrence -
Upcoming, UP (Formland), Herning

2013: Udstilling - KVINDE KEND
DIN KROPSHOLDER, Rundkant,
Trapholt, Kolding

2012: Udstilling / konkurrence -
The Flower Design Award, Essen
Tyskland

2012: Udstilling - DAC, Dansk
Arkitektur Center, København

2012: Udstilling / konkurrence -
Blandt de 9 Runnerups, FSC design
award, Designmuseum Denmark,
København

2012: Udstilling - KVINDE KEND
DIN KROPSHOLDER, Ny Tap,
København

2011: Udstilling - Dong Energy

2010: Udstilling - Tongji University,
Shanghai, Kina

2010: Udstilling / konkurrence -
DMY, International Designfestival,
Berlin, Tyskland

2010: Udstilling - Vestas Headof-
fice, Aarhus

Mit primære fokus er på produkt,
konceptudvikling og idégener-
ering.

Fra industrielt design til koncepter
og oplevelser med mad samt
design-objekter der bevæger sig
på grænsen til kunst.

Jeg tror på, at design-objekter kan
være med til at starte dialoger og
stille spørgsmål ved vores hver-
dagsliv gennem form, materiale og
storytelling.

For mig er design særligt interes-
sant, når det balancerer på kanten
mellem kunst og design.

Realiseret med støtte fra

15. Juni Fonden

Innonet Lifestyle - Interior & Clothing
Innovationsnetværket Livsstil - Bolig & Beklædning

KØBENHAVNS KOMMUNE

KULTUR
STYRELSEN

En særlig tak til:

Rundetaarn
Betina Simonsen
Henrik Vilsbøll
Lone Kofoed
Kropsholder
Rasmus Nordqvist
Egetæpper

Ydermere tak til:

Pecha Kucha
Kalkællingerne
Lunchmoney Gallery
Mads Arlien-Søborg
Line Højsgaard Brink
Join.dk
Mono.net
Tina Midtgaard
Mia Tine Bowden Christiansen
Peter Sommer
Samt alle andre, der har givet
en hånd med i travle tider

Rundkant 2014

Ann-Kathrine Myrvang Skjødt

Anne Brandhøj

Anne Louise Bahn

Cecilie Marie Skov

Charlotte Bodil Hermansen

Christiane Helsted Juul

Christina Hansen

Cornelia Gramkow

Emilie Dissing Wiehe

Helle Sveistrup Clausen

Johanna Magoria

Julie Damhus

Kathrine Dalsgaard von Henneberg

Katrine Marie Nielsen

Kerstin Kongsted

Kitt Stuart Schwenn

Lene Roehrig Kjær

Line Højsgaard Andersen

Lisa Lundø Strøander

Lærke Thorst Balslev

Malene Skou Andersen

Maria Lyhne Grønåa

Maria Rokkedahl Nørholm

Naija Nygaard

Nina Wasland

Signe Mårbjerg Thomsen

Stine Weigelt

Sara Staunsager